

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΑΦΟΥ

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΙ ΥΜΝΟΙ ΚΑΙ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Β' ΈΚΔΟΣΗ ΕΠΗΨΗΜΕΝΗ

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΑΦΟΥ

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΙ ΥΜΝΟΙ
ΚΑΙ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Β΄ ΕΚΔΟΣΗ ΕΠΗΨΗΜΕΝΗ

Πάφος 2018

Εξώφυλλο - Οπισθόφυλλο:

Σύνθεση λεπτομερειών από τοιχογραφία της Γεννήσεως του Χριστού.

Κατηχητικά Σχολεία Ιεράς Μητροπόλεως Πάφου
ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΙ ΎΜΝΟΙ ΚΑΙ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Πάφος 2018. Έκδοση Β΄
(Έκδοση Α΄ 2010)

Επιμέλεια εκδόσεως:

Αρχιμανδρίτης Ιεράς Μητροπόλεως Πάφου κ. Τυχικός

Καλλιτεχνική Επιμέλεια - Σελίδωση - Εξώφυλλο:

π. Θωμάς Κωστή

info@keramos-publishing.eu

www.keramos-publishing.eu

© 2018 Ιερά Μητροπόλις Πάφου

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η μουσική σε κάθε εποχή, από τα πανάρχαια χρόνια, είναι αναπόσπαστο κομμάτι του ανθρώπου. Με αυτήν οι άνθρωποι ξεκουράζονταν, ηρεμούσαν ή διασκεδάζαν, με αυτήν επίσης εξυμνούσαν τον Θεό. Γνωρίζοντας ακόμη την δυναμική της μουσικής οι άνθρωποι προσπαθούν, κατά καιρούς, μέσω αυτής να περάσουν τα μηνύματά τους, μέχρι τις μέρες μας. Μπορούμε να διαπιστώσουμε την αλλαγή που επιφέρει η μουσική στον άνθρωπο, στα ζώα, ακόμα και στα φυτά. Μπορεί κάποιο καλό είδος μουσικής να μας ζωογονήσει, να μας εμψυχώσει, να μας δώσει δύναμη, να μας ανακουφίσει από τον πόνο να μας καλλιεργήσει σωστό ήθος, ενώ κάποιο άλλο να μας οδηγήσει σε αντίθετα αποτελέσματα.

Η Εκκλησία γνωρίζοντας την δυναμική που έχει η μουσική την υιοθέτησε στη λειτουργική της ζωή, αλλά και τη συνιστά στην προσωπική ζωή του πιστού. Οι άγιοι μας κατά καιρούς έγραψαν υπέροχους ύμνους οι οποίοι ξεπερνούν οτιδήποτε έχει γραφεί μέχρι και σήμερα. Αυτό γιατί, όχι μόνο ήταν καλοί γνώστες της μουσικής, αλλά είχαν παράλληλα και το φωτισμό του Αγίου Πνεύματος.

Στη μέριμνά μας για την κατήχηση και για τα κατηχητικά, τα οποία μεγάλωσαν γενεές και έδωσαν το ορθόδοξο στίγμα και ήθος, εκδίδουμε και το παρόν βιβλιαράκι. Δεν είναι κάτι νέο· απλώς μια εκλογή ύμνων της Εκκλησίας και Χριστιανικών και πατριωτικών τραγουδιών, που μπορούν να συμπληρώσουν και βοηθήσουν το μάθημα του κατηχητικού. Αυτά δεν είναι τα μόνα τα οποία μπορούν να χρησιμοποιηθούν είναι όμως από τα πιο εύχρηστα. Από αυτά συστήνονται κυρίως οι ύμνοι και τα τροπάρια χωρίς φυσικά να απορρίπτονται και τα υπόλοιπα.

Τα τροπάρια και τα τραγούδια, **183 στο σύνολο**, χωρίζονται σε τρεις ενότητες. Η πρώτη ενότητα «Χριστιανικοί Ύμνοι - Τροπάρια» (128 στο σύνολο) καλύπτει και το μεγαλύτερο μέρος και είναι ύμνοι που χρησιμοποιούνται και στη λατρεία της Εκκλησίας. Οι ύμνοι αυτοί έχουν βαθιά θεολογία και πλούσια

μηνύματα, πλην όμως είναι δύσκολοι στην ψαλμωδία και στην κατανόηση. Θα πρέπει να αναλύονται από τον κατηχητή. Οι άλλες δύο ενότητες «Χριστιανικά Τραγούδια» (35 στο σύνολο) και «Τραγούδια Πατριωτικά» (20 στο σύνολο) καλύπτουν μικρότερο μέρος, είναι τραγούδια που χρησιμοποιήθηκαν τους τελευταίους δύο αιώνες και μοιάζουν περισσότερο προς την κοσμική μουσική.

Τα κομμάτια είναι αριθμημένα με τέτοιο τρόπο που θα ευκολύνει τα παιδιά στο να βρίσκουν αμέσως το τροπάριο ή το τραγούδι που θέλουν. Επίσης είναι στο μονοτονικό για να ευκολύνονται περισσότερο τα παιδιά.

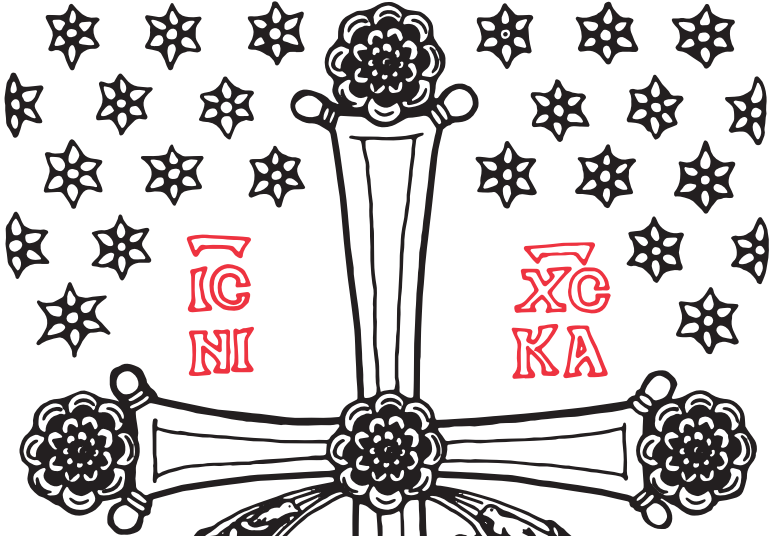
Τέλος, ευχόμαστε το μικρό αυτό βιβλιαράκι, να επιτελέσει τον σκοπό του, με τη σωστή χρήση του από τον κατηχητή.

Υπεύθυνος Κατηχητικής Κίνησης
Ιεράς Μητροπόλεως Πάφου
Αρχιμανδρίτης Τυχικός

ΕΙΣΑΓΩΓΗ	3
ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΙ ΎΜΝΟΙ – ΤΡΟΠΑΡΙΑ	7
Α. ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΤΩΝ ΟΚΤΩ ΗΧΩΝ	7
Β. ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΚΑΙ ΚΟΝΤΑΚΙΑ ΜΕΓΑΛΩΝ ΕΟΡΤΩΝ	8
Γ. ΦΗΜΕΣ ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ	12
Δ. ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΑΓΙΩΝ	12
Ε. ΑΛΛΑ ΤΡΟΠΑΡΙΑ ΚΑΙ ΎΜΝΟΙ	21
ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ	26
ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΑ	45

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΙ ΥΜΝΟΙ ΚΑΙ ΤΡΟΠΑΡΙΑ

Α. ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΤΩΝ ΟΚΤΩ ΗΧΩΝ

1. ΗΧΟΣ Α΄

Του λίθου σφραγισθέντος υπό των Ιουδαίων, και στρατιωτών φυλασσόντων το άχραντόν σου σώμα, ανέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τω κόσμω την ζωήν. Διά τούτο αι δυνάμεις των ουρανών εβίων σοι ζωοδότα. Δόξα τη αναστάσει σου Χριστέ, δόξα τη βασιλεία σου, δόξα τη οικονομία σου, μόνε φιλόνηρωπε.

2. ΗΧΟΣ Β΄

Ότε κατήλθες προς τον θάνατον, η ζωή η αθάνατος, τότε τον άδην ενέκρωσας, τη αστραπή της θεότητας, ότε δε και τους τεθνεώτας, εκ των καταχθονίων ανέστησας, πάσαι αι δυνάμεις των επουρανίων εκραύγαζον Ζωοδότα Χριστέ, ο Θεός ημών, δόξα σοι.

3. ΗΧΟΣ Γ΄

Ευφραινέσθω τα ουράνια, αγαλλιάσθω τα επίγεια, ότι εποίησε κράτος, εν βραχίονι αυτού, ο Κύριος, επάτησε τω θανάτω τον θάνατον· πρωτότοκος των νεκρών εγένετο· εκ κοιλίας άδου ερρύσατο ημάς, και παρέσχε τω κόσμω το μέγα έλεος.

4. ΗΧΟΣ Δ΄

Το φαιδρόν της αναστάσεως κήρυγμα, εκ του αγγέλου μαθούσαι αι του Κυρίου μαθήτριάι, και την προγονικήν απόφασιν απορρίψασαι, τοις αποστόλοις καυχόμεναι έλεγον, εσχύλευται ο θάνατος, ηγέρθη Χριστός ο Θεός, δωρούμενος τω κόσμω το μέγα έλεος.

5. ΗΧΟΣ ΠΛ. Α΄

Τον συνάναρχον Λόγον Πατρί και Πνεύματι, τον εκ παρθένου τεχθέντα εις σωτηρίαν ημών, ανυμνήσωμεν πιστοί και προσκυνήσωμεν ότι ηυδόκησε σαρκί, ανελθείν εν τω Σταυρώ, και θάνατον υπομείναι, και εγείραι τους τεθνεώτας, εν τη ενδόξω αναστάσει αυτού.

6. ΗΧΟΣ ΠΛ. Β΄

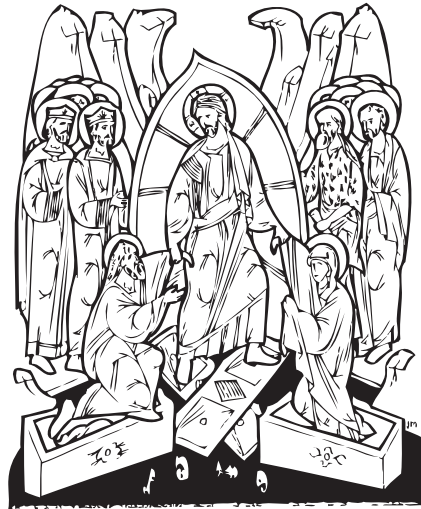
Αγγελικαί δυνάμεις επί το μνήμα σου, και οι φυλάσσοντες, απενεκρώθησαν και ίστατο Μαρία εν τω τάφω, ζητούσα το άχραντον σου σώμα. Εσχύλευσας τον άδην, μη πειρασθείς υπ' αυτού, υπήντησας τη παρθένω, δωρούμενος την ζωήν. Ό αναστάς εκ των νεκρών, Κύριε δόξα σοι.

7. ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ

Κατέλυσας τω Σταυρώ σου τον θάνατον, ηνέωξας τω ληστή τον παράδεισον, των μυροφόρων τον θρήνον μετέβαλες, και τοις σοις αποστόλοις κηρύττειν επέταξας, ότι ανέστης Χριστέ ο Θεός, παρέχων τω κόσμω το μέγα έλεος.

8. ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ΄

Εξ ύψους κατήλθες ο εύπλαγχνος, ταφήν κατεδέξω τριήμερον, ίνα ημάς ελευθέρωσης των παθών. Η ζωή και η ανάστασις ημών, Κύριε δόξα σοι.

Β. ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΚΑΙ ΚΟΝΤΑΚΙΑ ΜΕΓΑΛΩΝ ΕΩΡΤΩΝ

Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ (8 Σεπτεβρίου)

9. ΤΡΟΠΑΡΙΟΝ

Η Γέννησίς σου Θεοτόκε, χαράν εμπνυσε πάση τη οικουμένη, εκ σου γαρ ανέτειλεν ο Ήλιος της δικαιοσύνης, Χριστός ο Θεός ημών, και λύσας την κατάραν, έδωκε την ευλογίαν, και καταργήσας τον θάνατον, εδωρήσατο ημίν ζωήν την αιώνιον.

10. ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ

Ιωακείμ και Άννα ονειδισμού ατεκνίας, και Αδάμ και Εύα εκ της φθοράς του θανάτου, ηλευθερώθησαν Άχραντε, εν τη αγία Γεννήσει σου. Αυτήν εορτάζει και ο λαός σου, ενοχής των πταισμάτων, λυτρωθείς εν τω κράξει σοι. Η στείρα τίχτει την Θεοτόκον, και τροφόν της ζωής ημών.

Η ΥΨΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ (14 Σεπτεμβρίου)

11. ΤΡΟΠΑΡΙΟΝ

Σώσον, Κύριε, τον λαόν σου, και ευλόγησον την κληρονομίαν σου, νίκας τοις βασιλεύσι κατά βαρβάρων δωρούμενος, και το σον φυλάττων, διά του Σταυρού σου πολιτεύμα.

12. ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ

Ο υψωθείς εν τω Σταυρώ εκουσίως, τη επωνύμω σου καινή πολιτεία, τους οικτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ο Θεός, εύφρανον εν τη δυνάμει σου, τους πιστούς βασιλείς ημών, νίκας χορηγών αυτοίς κατά των πολεμίων, την συμμαχίαν έχοιεν την σην, όπλον ειρήνης, αήττητον τρόπαιον.

ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ (21 Νοεμβρίου)

13. ΤΡΟΠΑΡΙΟΝ

Σήμερον της ευδοκίας Θεού το προοίμιον, και της των ανθρώπων σωτηρίας η προκήρυξις, εν Ναώ του Θεού τρανώς η Παρθένος δείκνυται, και τον Χριστόν τοις πάσι προκαταγγέλλεται. Αυτή και ημείς μεγαλοφώνως βοήσωμεν, Χαίρει της οικονομίας του Κτίστου η εκπλήρωσις.

14. ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ

Ο καθαρώτατος Ναός του Σωτήρος, η πολυτίμητος παστάς και Παρθένος, το Ιερόν θησαύρισμα της δόξης του Θεού, σήμερον εισάγεται, εν τω Οίκω Κυρίου, την χάριν συνεισάγουσα, την εν Πνεύματι Θείω, ην ανυμνούσιν Άγγελοι Θεού, Αύτη υπάρχει σκηνή επουράνιος.

ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΝ ΤΗΣ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

15. ΤΡΟΠΑΡΙΟΝ

Απεγράφετο ποτέ, συν τω πρεσβύτη Ιωσήφ, ως εκ σπέρματος Δαυΐδ, εν Βηθλεέμ η Μαριάμ, κυφορούσα την άσπορον κυφοριάν. Επέστη δε καιρός ο της γεννήσεως, και τόπος ην ουδείς τω καταλύματι. Αλλ' ως τερπνόν παλάτιον, το Σπήλαιον τη Βασιλίδι εδείκνυτο. Χριστός γεννάται, την πριν πεσούσαν, αναστήσων εικόνα

16. ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ

Η Παρθένος σήμερον, τον προαιώνιον Λόγον, εν σπηλαίω έρχεται, αποτεκείν απορρήτως. Χόρευε, η οικουμένη ακουτισθείσα, δόξασον, μετά Αγγέλων και των ποιμένων, βουληθέντα εποφθήναι, Παιδίον νέον, τον προ αιώνων Θεόν.

Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ (25 Δεκεμβρίου)

17. ΤΡΟΠΑΡΙΟΝ

Η Γέννησίς σου Χριστέ ο Θεός ημών, ανέτειλε τω κόσμω το φως το της γνώσεως, εν αυτή γαρ οι τοις άστροις λατρεύοντες, υπό αστέρος εδιδάσκοντο, σε προσκυνείν τον Ήλιον της δικαιοσύνης, και σε γινώσκειν εξ ύφους Ανατολήν. Κύριε δόξα σοι.

18. ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ

Η Παρθένος σήμερον, τον υπερούσιον τίκτει, και η γη το σπήλαιον, τω απροσίτω προσάγει. Άγγελοι, μετά Ποιμένων δοξολογούσι, Μάγοι δε, μετά Αστέρος οδοιπορούσι, δι' ημάς γαρ εγεννήθη, Παιδίον νέον, ο προ αιώνων Θεός.

Η ΒΑΠΤΙΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

(6 Ιανουαρίου)

19. ΤΡΟΠΑΡΙΟΝ

Εν Ιορδάνη βαπτιζομένου σου Κύριε, η της Τριάδος εφανερώθη προσκύνησις, του γαρ Γεννήτορος η φωνή προσεμαρτύρει σοι, αγαπητόν σε Υιόν ονομάζουσα, και το Πνεύμα εν είδει περιστεράς, εβεβαίου του λόγου το ασφαλές. Ο επιφανείς Χριστέ ο Θεός, και τον κόσμον φωτίσας δόξα σοι.

20. ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ

Επεφάνης σήμερα, τη οικουμένη, και το φως σου Κύριε, εσημειώθη εφ' ημάς, εν επιγνώσει υμνούντας σε. Ήλθες, εφάνης, το φως το απρόσιτον.

ΣΥΝΑΕΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

(7 Ιανουαρίου)

21. ΤΡΟΠΑΡΙΟΝ

Μνήμη δικαίου μετ' εγκωμίων, σοι δε αρκέσει η μαρτυρία του Κυρίου Πρόδρομε, ανεδείχθης γαρ όντως και προφητών σεβασμιώτερος, ότι και εν ρείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τον κηρυττόμενον. Όθεν της αληθείας υπεραθλήσας, χαίρων ευηγγελίσω και τοις εν άδη, Θεόν φανερωθέντα εν σαρκί, τον αίροντα την αμαρτίαν του κόσμου, και παρέχοντα ημίν το μέγα έλεος.

Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

(2 Φεβρουαρίου)

22. ΤΡΟΠΑΡΙΟΝ

Χαίρε, κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε, εκ σου γαρ ανέτειλεν ο Ήλιος της δικαιοσύνης, Χριστός ο Θεός ημών, φωτίζων τους εν σκότει. Ευφραίνου και συ, Πρεσβύτα δίκαιε, δεξάμενος εν αγκάλαις, τον ελευθερωτήν των ψυχών ημών, χαριζόμενον ημίν και την Ανάστασιν.

23. ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ

Ο μήτραν παρθενικήν αγιάσας τω τόκω σου, και χείρας του Συμεών ευλογήσας, ως έπρεπε, προφθάσας και νυν, έσωσας ημάς, Χριστέ ο Θεός. Αλλ' ειρήνευσον εν πολέμοις το πολίτευμα, και κραταίωσον βασιλείς, ους ηγάπησας, ο μόνος φιλόανθρωπος.

Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ

(25 Μαρτίου)

24. ΤΡΟΠΑΡΙΟΝ

Σήμεραν της σωτηρίας ημών το κεφάλαιον, και του απ' αιώνος Μυστηρίου η φανέρωσις, ο Υιός του Θεού, Υιός της Παρθένου γίνεται, και Γαβριήλ την χάριν ευαγγελίζεται. Διό και ημείς συν αυτώ τη Θεοτόκω βοήσωμεν, Χαίρε Κεχαριτωμένη, ο Κύριος μετά σου.

25. ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ

Τη υπερμάχω στρατηγώ τα νικητήρια, ως λυτρωθείσα των δεινών ευχαριστήρια, αναγράφω σοι η Πόλις σου Θεοτόκε. Αλλ' ως έχουσα το κράτος απροσμάχητον, εκ παντοίων με κινδύνων ελευθέρωσαν, ίνα κράζω σοι, Χαίρε Νύμφη ανύμφευτε.

Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ

(6 Αυγούστου)

26. ΤΡΟΠΑΡΙΟΝ

Μετεμορφώθης εν τῷ Ὄρει, Χριστέ ο Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδύναντο. Λάμψον και ἡμῖν τοῖς αμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ αἰδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Φωτοδότα, δόξα σοι.

27. ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ

Επί του Ὄρους μετεμορφώθης, και ἠχώρουν οἱ Μαθηταῖ σου τὴν δόξαν σου, Χριστέ ο Θεός, εθεάσαντο, ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μεν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δε κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι συ υπάρχεις ἀληθῶς, του Πατρός το ἀπαύγασμα.

Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

(15 Αυγούστου)

28. ΤΡΟΠΑΡΙΟΝ

Εν τῇ Γενήσει, τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει, τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε. Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, Μήτηρ υπάρχουσα τῆς ζωῆς, και ταις πρεσβείαις ταις σαις λυτρωμένη, ἐκ θανάτου τας ψυχὰς ἡμῶν.

29. ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, και προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος και νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν, ὡς γὰρ ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, ο μήτραν οικήσας ἀειπάρθενον.

Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

30. ΤΡΟΠΑΡΙΟΝ

Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, και τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος.

31. ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ

Εἰ και ἐν τάφῳ κατήλθες, ἀθάνατε, ἀλλὰ του ἄδου καθείλες τὴν δύναμιν, και ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστέ ο Θεός, γυναιξὶ μυροφόροις φθεγξάμενος. Χαίρετε, και τοῖς σοῖς ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, ο τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

ΜΕΣΟΠΕΝΤΙΚΟΣΤΗΣ

32. ΤΡΟΠΑΡΙΟΝ

Μεσοῦσης τῆς εορτῆς, διψῶσαν μου τὴν ψυχὴν, ευσεβείας πότισοννάματα ὅτι πάσι Σωτὴρ ἐβόησας· ο διψῶν, ἐρχέσθω πρὸς με και πινέτω· ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, Χριστέ ο Θεός δόξα σοι.

33. ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ

Τῆς εορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζούσης, ο των ἀπάντων ποιητής και δεσπότης, πρὸς τοὺς παρόντας ἔλεγες, Χριστέ ο Θεός· Δεῦτε και ἀρῦσασθε ὕδωρ ἀθανασίας. Ὅθεν σοι προσπίπτομεν και πιστῶς ἐκβοῶμεν· Τους οικτιρομῶς σου δώρησαι ἡμῖν, συ γὰρ υπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν».

Η ΑΝΑΛΗΨΙΣ

34. ΤΡΟΠΑΡΙΟΝ

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστέ ο Θεός ἡμῶν, χαροποιήσας τοὺς μαθητάς, τὴ ἐπαγγελία του Ἁγίου Πνεύματος, βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας, ὅτι συ εἶ ο Υἱός του Θεοῦ, ο λυτρωτῆς του κόσμου.

35. ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ

Την υπέρ ημών πληρώσας οικονομίαν, και τα επί γης ενώσας τοις ουρανίοις, ανελήφθης εν δόξῃ, Χριστέ ο Θεός ημών, ουδαμόθεν χωριζόμενος, αλλά μένων αδιάστατος, και βοών τοις αγαπῶσι σε. Εγώ ειμί μεθ' υμών, και ουδεὶς καθ' υμών.

Η ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ

36. ΤΡΟΠΑΡΙΟΝ

Ευλογητός ει, Χριστέ ο Θεός ημών, ο πανσόφους τους αλιείς αναδείξας, καταπέμφας αυτοῖς το Πνεῦμα το Ἅγιον, και δι' αυτών την οικουμένην σαγηνεύσας. Φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

37. ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ

Ὅτε καταβάς τας γλώσσας συνέχεε, διεμέριζεν ἔθνη ο Ὑψιστος, ὅτε του πυρός τας γλώσσας, διένειμεν, εις ἐνότητα πάντας ἐκάλεσε, και συμφώνως δοξάζομεν το πανάγιον Πνεῦμα.

Γ. ΦΗΜΕΣ ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ

38. Φήμη Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Πάφου

Γεωργίου του Πανιερωτάτου και Θεοπροβλήτου Μητροπολίτου της Αγιωτάτης Μητροπόλεως Πάφου, Υπερτίμου καὶ Εξάρχου Αρσινόης και Ρωμαίων, Πατρός ημών και Ποιμένος, πολλά τα ἔτη.

39. Φήμη Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Αρσινόης

Νεκταρίου του Θεοφιλεστάτου και Θεοπροβλήτου Επισκόπου της Αγιωτάτης Επισκοπῆς Αρσινόης, Πατρός ημών και Ποιμένος, πολλά τα ἔτη.

Δ. ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΑΓΙΩΝ

40. Αγίου Βασιλείου (1 Ιανουαρίου)

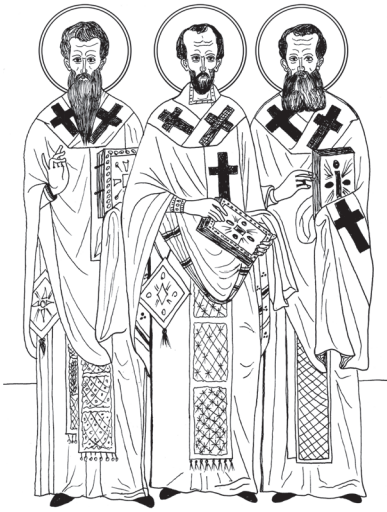
Εἰς πάσαν την γην ἐξήλθεν ο φθόγγος σου, ὡς δεξαμένην τόν λόγον σου, δι' ου θεοπρεπῶς εδογματίσας, την φύσιν των ὄντων ἐτράνωσας, τα των ἀνθρώπων ἦθη κατεκόσμησας. Βασίλειον Ἱεράτευμα, Πάτερ Ὅσιε, Χριστόν τον Θεόν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν το μέγα ἔλεος.

41. Αγίου Θεοδοσίου Κοινοβιάρχου (11 Ιανουαρίου)

Ταις των δακρύων σου ροαῖς, της ἐρήμου το ἄγονον ἐγεώργησας· και τοις εκ βάθους στεναγμοῖς, εις εκατόν τους πόνους ἐκαρποφόρησας· και γέγονας φωστήρ τη οικουμένη, λάμπων τοις θαύμασιν. Θεοδόσιε Πατήρ ημών ὅσιε, πρέσβευε Χριστῶ τω Θεῷ, σωθῆναι τας ψυχάς ημών.

42. Αγίου Αντωνίου (17 Ιανουαρίου)

Τον ζηλωτήν Ἠλίαν τοις τρόποις μιμούμενος, τω Βαπτιστῇ ευθείαις ταις τρίβοις ἐπόμενος, Πάτερ Αντώνιε, της ἐρήμου γέγονας οικιστής, και την οικουμένην ἐστήριξας ευχαίς σου. Διὸ πρέσβευε Χριστῶ τω θεῷ, σωθῆναι τας ψυχάς ημών.

43. Τριών Ιεραρχών (30 Ιανουαρίου)

Τους τρεις μεγίστους φωστήρας, της Τρισηλίου Θεότητας, τους την οικουμένην ακτίσει, δογμάτων θείων πυρσεύσαντας· τους μελιρρύτους ποταμούς της σοφίας, τους την κτίσιν πάσαν θεογνωσίας νάμασι καταρδεύσαντας· Βασίλειον τον μέγα, και τον θεολόγον Γρηγόριον, συν τω κλεινώ Ιωάννη, τω την γλώτταν χρυσορρήμονι· πάντες οι των λόγων αυτών ερασταί, συνελθόντες ύμνοις τιμήσωμεν· αυτοί γαρ τη Τριάδι, υπέρ ημών αεί πρεσβεύουσιν.

44. Αγίου Θεοδώρου Στρατηλάτου (8 Φεβρουαρίου)

Στρατολογία αληθεί αθλοφόρε, του ουρανίου στρατηγός βασιλέως, περικαλλής γεγένησαι Θεόδωρε όπλοις γαρ της πίστεως, παρετάξω εμφρόνως, και κατεξωλόθρευσας των δαιμόνων τα στίφη, και νικηφόρος ώφθης αθλητής· όθεν σε πίστει αεί μακαρίζομεν.

45. Αγίου Χαραλάμπους (10 Φεβρουαρίου)

Ως στύλος ακλόνητος, της Εκκλησίας Χριστού, και λύχνος αείφωτος, της οικουμένης σοφέ, εδείχθης Χαράλαμπες· έλαμψας εν τω κόσμω, διά του μαρτυρίου, έλυσας των ειδώλων, την σκοτόμαιναν μάχαρ· διό εν παρρησία Χριστώ, πρέσβευε σωθήναι ημάς.

46. Αγίου Αρίστωνος (22 Φεβρουαρίου)

Των Αρίστων ποιμένων το εγκαλλώπισμα, ιεροφάντορα θείον της Αρσινόης λαμπρώς, ευφημήσωμεν Αρίστωνα τον ένδοξον, ως δαιμονώντων ιατρόν και μεσίτην προς Θεόν ανύστακτον ευσεβούντων, επιζητούντων αρίστην οδεύσαι τρίβον της Θεώσεως.

47. Αγίου Κόνωνος (5 Μαρτίου)

Του Ακάμαντος έμψυχον σεμνολόγημα και νήσου Κύπρου οσίων φωτοειδών θησαυρόν, τον ασκήσει θεαρέστω διαλάμψαντα, Κόνωνα μέλψωμεν πιστώς μελιρρύτοις εν ωδαίς βοώντες λαμπρέ κοσμήτορ ησυχαστών, χαμαιζήλων ημών παθών σκοτεΐαν σκέδασον.

48. Αγίου Ευφυχίου (9 Απριλίου)

Ευψύχως ήνυσας, δρόμον τον ένθεον, και καταβέβληγας, εχθρόν τον δόλιον, την πανοπλίαν του Σταυρού, παμμάκαρ ενδεδυμένος όθεν συνηρίθμησαι, των Μαρτύρων ταις τάξεσι, δόξαν αιωνίζουσαν, κεκτημένος Ευψύχιε. Αλλά μη διαλείπης πρεσβεύων, σώσαι ημάς τους σε τιμώντας.

49. Αγίου Γεωργίου
(23 Απριλίου)

Ως των αιχμαλώτων ελευθερωτής, και των πτωχών υπερασπιστής, ασθενούντων ιατρός, βασιλέων υπέρμαχος, Τροπαιοφόρε Μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσβευε Χριστώ τω Θεώ, σωθήναι τας ψυχάς ημών.

50. Αγίων Ραφαήλ, Νικολάου και Ειρήνης (Τρίτη του Πάσχα)

Εν Λέσβω αθλήσαντες, υπέρ Χριστού του Θεού, αυτήν ηγιάσατε, τη τών Λειψάνων υμών, εύρεσει, μακάριοι. Όθεν υμάς τιμώμεν, Ραφαήλ θεοφόρε, άμα συν Νικολάω, και παρθένω Ειρήνη, ως θείους ημών προστάτας και πρέσβεις προς τον Κύριον.

51. Αποστόλου Μάρκου
(25 Απριλίου)

Απόστολε άγιε, και Ευαγγελιστά Μάρκε, πρέσβευε τω ελεήμονι Θεώ, ινα πταισμάτων άφεσιν παράσχη ταις ψυχαίς ημών.

52. Αγίου Παναρέτου
(1 Μαΐου)

Τον της Πάφου ποιμένα, θείον Πανάρετον, ως Χριστού Ιεράρχην ανευφημήσωμεν ότι εργάτης συνετός, πασών των θείων αρετών, και εν αγίοις θαυμαστός, εγένετο εν υστέροις καιροίς, και πάντων προστάτης, των ανυμνούντων αυτού την κοίμησιν.

53. Αγίου Εφραίμ Νέας Μάκρης
(5 Μαΐου)

Εν όρει των Αμώμων ώσπερ ήλιος έλαμψας, και μαρτυρικώς, θεοφόρε, προς θεόν εξεδήμησας, βαρβάρων

υποστάς επιδρομάς, Εφραίμ Μεγαλομάρτυς του Χριστού, διά τούτο αναβλύζεις χάριν αεί, τοις ευλαβώς βιώσι σοι, δόξα τω δεδωκότι σοι ισχύν, δόξα τω σε θαυμαστώσαντι, δόξα τω ενεργούντι διά σου, πάσιν ιάματα.

54. Αγίας Ειρήνης
(5 Μαΐου)

Ειρήνης τον άρχοντα, ιχνηλατούσα σεμνή. Ειρήνης επώνυμος, δι' επιπνοίας Θεού, εδείχθης πανεύφημε. Συ γαρ του πολεμίου, τας ενέδρας φυγούσα, ήθλησας υπέρ φύσιν, ως παρθένος φρονίμη, διό μεγαλομάρτυς Ειρήνη, ειρήνην ημίν αίτησαι.

55. Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου
(8 Μαΐου και 26 Σεπτεμβρίου)

Απόστολε Χριστώ τω Θεώ ηγαπημένε, επιτάχυνον ρύσαι λαόν αναπολόγητον. δέχεται σε προσπίπτοντα, ο επιπεσόντα τω στήθει καταδεξάμενος. ον ικέτευε Θεολόγε, και επίμονον νέφος εθνών διασκεδάσαι, αιτούμενος ημίν ειρήνην και το μέγα έλεος.

56. Αγίου Επιφανίου
(12 Μαΐου)

Της Φοινίκης ο κλάδος και Κυπρίων το στήριγμα και Κωνσταντίας ανεδείχθης, Επιφάνιε, Πρόεδρος· δι' ο Ασσυρίων βασιλεύς πίπτει ποδών σου προσκυλινδούμενος· το πνεύμα διωκόμενον εξ αυτού διά της σης δεήσεως· δόξα τω σε θαυμαστώσαντι, δόξα τω δωρησαμένω σε ημίν, πρέσβυν ακοίμητον.

**57. Αγίων Κωνσταντίνου και
Ελένης (21 Μαΐου)**

Του Σταυρού σου τον τύπον εν ουρανώ θεασάμενος, και ως ο Παύλος την κλήσιν ουκ εξ ανθρώπων δεξάμενος, ο εν Βασιλεύσιν Απόστολος σου Κύριε, Βασιλεύουσαν πόλιν τη χειρί σου παρεθέτο ην περίσωζε διά παντός εν ειρήνη, πρεσβειαις της Θεοτόκου, μόνη Φιλάνθρωπε.

**58. Αποστόλου Βαρνάβα
(11 Ιουνίου)**

Το μέγα κλέος της Κύπρου, της οικουμένης τον κήρυκα, των Αντιοχέων τον πρώτον, της χριστωνύμου κλήσεως αρχιτέκτονα. Της Ρώμης τον κλεινόν εισηγητήν, και Θεϊόν των εθνών σαργηευτήν, το της χάριτος δοχείον, του Παρακλήτου Πνεύματος τον επώνυμον, Απόστολον τον μέγαν, τον του Θείου Παύλου συνέκδημον, των εβδομήκοντα πρώτον, των δώδεκα ισοστάσιον. Πάντες συνελθόντες σεπτώς οι πιστοί, τον Βαρνάβαν άσμασιν στέφωμεν, πρεσβεύει γαρ Κυρίω, ελεηθήναι τας ψυχάς ημών.

**59. Αποστόλου Παύλου
(29 Ιουνίου)**

Εθνών σε κήρυκα και φωστήρα τρισμέγιστον, των Παφίων διδάσκαλον, οικουμένης αγλαΐσμα, ευφροσύνης γεραίρομεν. Τους αγώνας τιμώνεν και τας βασάνους διά Χριστόν, το σεπτόν σου μαρτύριον. Άγιε Παύλε Απόστολε, πρέσβευε Χριστώ τω Θεώ σωθήναι τας ψυχάς ημών.

**60. Αποστόλων Πέτρου και Παύλου
(29 Ιουνίου)**

Οι των Αποστόλων πρωτόθρονοι, και της Οικουμένης διδάσκαλοι, τω Δεσπότη των όλων πρεσβεύσατε, ειρήνην τη οικουμένη δωρήσασθαι, και ταις ψυχαίς ημών το μέγα έλεος.

**61. Αγίων Αναργύρων
(1 Ιουλίου και 1 Νοεμβρίου)**

Άγιοι Ανάργυροι και θαυματουργοί, επισκέψασθε τας ασθeneίαις ημών, δωρεάν ελάβετε, δωρεάν δότε ημίν.

**62. Αγίας Παρασκευής
(26 Ιουλίου)**

Την σπουδήν σου τη κλήσει κατάλληλον εργασασμένη, φερώνυμε, την ομώνυμόν σου πίστιν εις κατοικίαν κεκλήρωσαι, Παρασκευή αθληφόρε· όθεν προχέεις ιάματα και πρεσβεύεις υπέρ των ψυχών ημών.

63. Αγίου Παντελεήμονος
(27 Ιουλίου)

Αθλοφόρε άγιε, και ιαματικέ Παντελεήμον, πρέσβευε τω ελεήμονι Θεώ, ίνα πταισμάτων άφεσιν, παράσχη ταις ψυχαις ημών.

64. Αγίων Ρηγίνου και Ορέστου
(20 Αυγούστου)

Μαρτύρων σύλλογος νυν ευφραίνεται: αγγέλων άσμασι μεγαλύνομεν, την μνήμην υμών άγιοι: άπαντες μελωδούντες και πιστώς εκβοώντες, χαίροντες της Τριάδος, Δυάς μαρτύρων και κλέος· Ρηγίνε και Ορέστα, υπέρ ημών αεί πρεσβεύετε.

65. Αγίας Κωνσταντίας
(25 Αυγούστου)

Ασκητή τω μεγάλω διακονήσασα, εν Πάφου περιοικίδι, τω ασκουμένω σεπτώς, Ιλαρίωνι και πίστει διαπρέψασα, ώφθης κοσμητήω γυναικών, και προστάτις Παφηνών, θεόσοφε Κωνσταντία, ημίν Χριστόν η αόκνωσ, ιλεουμένη τοις τιμώσι σε.

66. Αγίου Αρκαδίου επισκόπου
Αρσινόης (28 Αυγούστου)

Ποιμήν ιερώτατος, της Αρσινόης οφθείς, την Κύπρον εφαιδρυνας, των αρετών τω φωτί, παμμάκαρ Αρκάδιε. Όθεν παρά Κυρίου, δοξασθείς επαξιώς, σύσκηνος ανεδείχθης, των Αγίων απάντων, μεθ' ων απαύστως πρέσβευε, υπέρ των ψυχών ημών.

67. Τιμίου Προδρόμου
(29 Αυγούστου)

Μνήμη δικαίου μετ' εγκωμίων σοι δε αρκέσει η μαρτυρία του Κυρίου Προδρόμε· ανεδείχθης γαρ όντως και Προφητών σεβασμιώτερος, ότι και εν ρείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τον κηρυττόμενον. Όθεν της αληθείας υπεραθλήσας, χαίρων ευηγγελίσω και τοις εν Άδη, Θεόν φανερωθέντα εν σαρκί, τον αίροντα την αμαρτίαν του κόσμου, και παρέχοντα ημίν το μέγα έλεος.

68. Αγίας Βρυαίνης
(30 Αυγούστου)

Αρετών πτερωθείσα ταις αναβάσεσι, την των Αγγέλων εμφρόνως επολιτεύσω ζωήν, και καθείλες του εχθρού τα πανουργεύματα: όθεν της δόξης του Χριστού, ανεδείχθης κοινωνός Βρυαίνη Οσία Μητέρα· ον εκδυσώπει απαύστως, ελεηθήναι τας ψυχάς ημών.

69. Αγίου Νεοφύτου
(28 Σεπτεβρίου και 24 Ιανουαρίου)

Των Λευκάρων το κλέος και Κυπρίων το καύχημα, μονής Εγκλείστρας πολιούχε, θεοφόρε πατήρ ημών Νεόφυτε. Νηστεία, αγρυπνία, προσευχή, και έγκλειστος εν άντρω καρτερών, θείαν χάριν εχομίσω, ην πιστοίς, νυν παρέχει θήκη λειψάνων σου. Δόξα τω ταύτην βραβεύσαντι ημίν, δόξα τω σε δοξάσαντι, δόξα τω χορηγούντι διά σου πάσιν ιάματα.

70. Αγίου Κενδέα (6 Οκτωβρίου)

Αρετών τη ασκήσει Πάτερ κοσμού-
μενος, εν τη Κύπρω εκλάμπεις ως
εωσφόρος αστήρ, των αγγέλων μιμητά
Κενδέα Όσιε, και θαυμάτων τω φωτί,
την ομίχλην των παθών, εκάστοτε δια-
λύεις, και τω Σωτήρι πρεσβεύεις, ελε-
ηθήναι τας ψυχάς ημών.

71. Αγίων Ανδρονίκου και Αθανασίας (9 Οκτωβρίου)

Σωφροσύνης την χλαίναν την θεοϋφα-
ντον, κατεποικίλατε χροαίς των ιερών
αρετών, ομοφρόνως εν σπουδή άμφω
ασκήσαντες, όθεν υμών την σιωπήν, η
τρισαίγιος ωδή, εδέξατο εν υψίστοις,
Ανδρόνικε συν τη θεία, Αθανασία τη
Θεόφρονι.

72. Αγίων Ζηναΐδας και Φιλονίλλας (11 Οκτωβρίου)

Την πολυθαύμαστον Ταρσόν τιμήσω-
μεν, την εξανθήσασαν άνθη τα τίμια,
την Ζηναΐδα τήν σοφήν και Φιλονίλ-
λαν. Άμα δε έχουσαι της πίστεως την
κρηπίδα ασάλευτον, πάσαν πλημμυ-
ρίδα των δαιμόνων κατήσχυαν. Διό
και συν Αγγέλοις χορεύουσαι, υπέρ
ημών αεί πρεσβεύουσιν.

73. Αγίου Θεοσεβίου του Αρσινοΐτου (12 Οκτωβρίου)

Εν τω άντρω Μελάνδρασ ασκησάμενος
Όσιε και προς ουρανόν την πορείαν
εκείθεν πάτερ ποιησάμενος, τοις τέ-
κνοις σου ημίν, ως αληθώς εγένου
τύπος αρετής και πίστεως, εγκρατεία
εκδιδάσκων τας των παθών ορμάς
συστέλλειν Θεοσεβίε. Δοξα τω σε

στεφανώσαντι Χριστώ, δόξα τω και
ημίν σε φανερώσαντι, δόξα τω ανα-
δείξαντί σε Αρσινόης καύχημα.

74. Αποστόλου Λουκά (18 Οκτωβρίου)

Απόστολε Άγιε, και Ευαγγελιστά
Λουκά, πρέσβευε τω ελεήμονι Θεώ,
ίνα πταισμάτων άφεσιν, παράσχη
ταις ψυχαίς ημών.

75. Αγίου Ιλαρίωνος (21 Οκτωβρίου)

Εγκρατείας τη αίγλη λαμπруνθείς την
διάνοιαν, ήστραψας θαυμάτων ακτί-
νας, Ιλαρίων πατήρ ημών, και γέγονας
φωστήρ περιφανής, και στύλος ευσε-
βείας θεαυγής, καταυγάζων τη ενθέω
σου βιοτή, τους πίστει προσιόντας
σοι. Δόξα τω δεδωκότι σοι ισχύν,
δόξα τω σε στεφανώσαντι, δόξα τω
ενεργούντι διά σου, πάσιν ιάματα.

76. Αγίου Ιακώβου του Αδελφοθέου (23 Οκτωβρίου)

Την χάριν του Πνεύματος, γλωσσο-
πυρσεύτω πνοή, ως θείος απόστολος,
υποδεχθείς τη ψυχή, Ιάκωβε ένδοξε,
έλαμψας εν τω κόσμω, ως αστήρ εω-
σφόρος, έλυσας των ειδώλων, την πο-
λύθεον νύκτα. Και νυν απαύστως δυ-
σώπει, υπέρ των ψυχών ημών.

77. Αγίου Δημητρίου (26 Οκτωβρίου)

Μέγαν εύρατο, εν τοις κινδύνοις, σε υπέρμαχον, η οικουμένη, Αθλοφόρε τα έθνη τροπούμενον. Ως ουν Λυαίου καθείλες την έπαρσιν, εν τω σταδίω θαρρύνας τον Νέστορα, ούτως Άγιε Μεγαλομάρτυς Δημήτριε, Χριστόν τον Θεόν ικέτευε, δωρήσασθαι ημίν το μέγα έλεος.

78. Αγίου Δημητριανού (6 Νοεμβρίου)

Της Κυθρέας το κλέος και Κυπρίων αγλαΐσιμα, Αρχιερέων υπήρχες κανών και εδραΐωμα, Δημητριανέ, πατήρ ημών, ταις ευχαΐς σου ημάς στήριξον, ειρήνην τη πολιτεία σου δώρησαι, και ταις ψυχαΐς ημών το μέγα έλεος.

79. Των Αρχαγγέλων Μιχαήλ και Γαβριήλ (8 Νοεμβρίου)

Των ουρανίων στρατιών Αρχιστρατήγοι, δυσωπούμεν υμάς ημείς οι ανάξιοι, ίνα ταις υμών δεήσεσι τειχίσητε ημάς, σκέπη των πτερυγών, της αύλου υμών δόξης, φρουρούντες ημάς προσπίπτοντας, εκτενώς και βοώντας, εκ

των κινδύνων λυτρώσασθε ημάς, ως Ταξιάρχαι, των άνω Δυνάμεων.

80. Αγίου Νεκταρίου (9 Νοεμβρίου)

Σηλυβρίας τον γόνον και Αιγίνης τον έφορον, τον εσχάτοις χρόνοις φανέντα, αρετής φίλον γνήσιον, Νεκτάριον τιμήσωμεν πιστοί, ως ένθεον θεράποντα Χριστού· αναβλύζει γαρ ίάσεις παντοδαπάς, τοις ευλαβώς κραυγάζουσι· δόξα τω σε δοξάσαντι Χριστώ, δόξα τω σε θαυμαστώσαντι, δόξα τω ενεργούντι διά σου πάσιν ίάματα.

81. Αγίου Μηνά (11 Νοεμβρίου)

Τρισάριθμον σύνταγμα των αθλητών του Χριστού συμφώνως τιμήσωμεν ως καθαιρέτας εχθρού, Μηνάν τον αοΐδημον, Βίκτωρα τον γενναίον και Βικέντιον άμα, τούτοις συνευφημούντες Στεφανίδα την θείαν. Αυτών, Χριστέ, ικεσίαις πάντας ελέησον.

82. Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου (13 Νοεμβρίου)

Η του στόματός σου καθάπερ πυρσός, εκλάμψασα χάρις την οικουμένην εφώτισεν, αφιλαργυρίας τω κόσμω θησαυρούς εναπέθετο, το ύψος ημίν της ταπεινοφροσύνης υπέδειξεν αλλά σοις λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ιωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τω Λόγω Χριστώ τω Θεώ, σωθήναι τας ψυχάς ημών.

83. Αποστόλου Φιλίππου (14 Νοεμβρίου)

Απόστολε άγιε Φίλιππε, πρέσβευε τω ελεήμονι Θεώ, ίνα πταισμάτων άφεσιν παράσχη ταις ψυχαΐς ημών.

84. Αποστόλου Ματθαίου
(16 Νοεμβρίου)

Απόστολε άγιε και Ευαγγελιστά Ματθαίε, πρέσβευε τω ελεήμονι Θεώ, ίνα πταισμάτων άφεσιν παράσχη ταις ψυχαίς ημών.

85. Αγίας Αικατερίνης
(25 Νοεμβρίου)

Την πανεύφημον νύμφην Χριστού υμνήσωμεν, Αικατερίναν την θείαν και πολιούχον Σινά, την βοήθειαν ημών και αντίληψιν ότι εφίμωσε λαμπρώς τους κομπούς των ασεβών του Πνεύματος τη μαχαίρα, και νυν ως μάρτυς στεφθείσα, αιτείται πάσι το μέγα έλεος.

86. Αγίου Στυλιανού
(26 Νοεμβρίου)

Στήλη έμφυχος της εγκρατείας, στύλος άσειστος της Εκκλησίας, Στυλιανέ ανεδείχθης μακάριε, ανατεθείς γαρ Θεώ εκ νεότητος, κατοικητήριον ώφθης του Πνεύματος. Πάτερ όσιε, Χριστόν τον Θεόν ίκέτευε, δωρήσασθαι ημίν το μέγα έλεος.

87. Αποστόλου Ανδρέα
(30 Νοεμβρίου)

Ως των αποστόλων Πρωτόκλητος και του κορυφαίου αυτάδελφος, τω Δεσπότη των όλων, Ανδρέα, ίκέτευε ειρήνην τη Οικουμένη δωρήσασθαι και ταις ψυχαίς ημών το μέγα έλεος.

88. Αγίας Βαρβάρας
(4 Δεκεμβρίου)

Βαρβάραν την Αγίαν τιμήσωμεν εχθρού γαρ τας παγίδας συνέτριψε και ως στρουθίον ερρύσθη εξ αυτών, βοηθεία και όπλω του Σταυρού η πάνσεμνος.

89. Αγίου Σάββα
(5 Δεκεμβρίου)

Ταις των δακρύων σου ροαίς, της ερήμου το άγονον εγεώργησας και τοις εκ βάθους στεναγμοίς, εις εκατόν τους πόνους εκαρποφόρησας και γέγονας φωστήρ, τη οικουμένη λάμπων τοις θαύμασι, Σάββα Πατήρ ημών Όσιε, Πρέσβευε Χριστώ τω Θεώ, σωθήναι τας ψυχάς ημών.

90. Αγίου Νικολάου
(6 Δεκεμβρίου)

Κανόνα πίστεως και εικόνα πραότητας εγκρατείας διδάσκαλον ανέδειξέ σε τη ποιμνη σου η των πραγμάτων αλήθεια διά τούτο εκτήσω τη ταπεινώσει τα υψηλά τη πτωχεία τα πλούσια. Πάτερ ιεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστώ τω Θεώ σωθήναι τας ψυχάς ημών.

91. Αγίου Αμβροσίου
(7 Δεκεμβρίου)

Ως θεός διδάσκαλος και ιεράρχης σοφός, δογμάτων ακρίβειαν μυσταγωγείς τους πιστούς, Αμβρόσιε όσιε· λύεις αιρετιζόντων την αγλύν τοις σοις λόγοις· φαίνεις της ευσεβείας την θεόδοτον χάριν· εν η τους σε γεραίροντας συντήρει απήμονας.

92. Αποστόλου Τυχικού
(8 Δεκεμβρίου)

Του Παύλου μαθητής και ακόλουθος υπάρχων, τον καλόν αγώνα της πίστεως χαίρων ηγωνίσω, υψών αληθείας τον πυρσόν, και έθνεσι παρέχων φωτισμόν. Διά τούτο, πανσεβάσμιε Τυχικέ, τιμώντες σε νυν βοώμεν Χαίρε, Χριστού ω σκεύος εκλεκτόν. Χαίρε, Θεού απόστολε, ω και πρέσβευε δωρήσασθαι, πάσι την λύτρωσιν.

93. Αγίας Άννης (9 Δεκεμβρίου)

Σήμερον της ατεκνίας δεσμά διαλύονται, του Ιωακείμ γαρ και της Άννης εισακούων Θεός, παρ' ελπίδα τεκείν αυτούς, σαφώς υπισχνείται θεόπαιδα, εξ ης αυτός ετέχθη ο απεριίγραπτος,

βροτός γεγονός, δι' Αγγέλου κελεύσας βοήσαι αυτή· Χαίρε Κεχαριτωμένη, ο Κύριος μετά σου.

94. Αγίου Σπυριδώνα
(12 Δεκεμβρίου)

Της συνόδου της πρώτης ανεδείχτης υπέρμαχος και θαυματουργός Θεοφόρε Σπυριδών, πατήρ ημών, διό νεκρά συ εν τάφω προσφωνείς και όφιν εις χρυσούν μετέβαλες, και εν τω μέλπειν τας αγίας σου ευχάς αγγέλους έσχες συλλειτουργούντας σοι, Ιερώτατε. Δόξα τω σε δοξάσαντι Χριστώ, δόξα τω σε στεφανώσαντι, Δόξα τω ενεργούντι διά σου πάσιν ιάματα.

95. Αγίου Πρωτομάρτυρος και Αρχidiaκόνου Στεφάνου
(27 Δεκεμβρίου & 2 Αυγούστου)

Βασίλειον διάδημα, εστέφθη ση κορυφή, εξ άθλων ων υπέμεινας, υπέρ Χριστού του Θεού, Μαρτύρων Πρωτόαθλε Στέφανε· συ γαρ την Ιουδαίωv απελέγξας μανίαν, είδες σου τον Σωτήρα, του Πατρός δεξιόθεν. Αυτόν ουν εκδυσάπει αεί, υπέρ των ψυχών ημών.

Ε. ΑΛΛΑ ΤΡΟΠΑΡΙΑ ΚΑΙ ΥΜΝΟΙ

96. Δοξολογία

Δόξα σοι τω δείξαντι το φως. Δόξα εν υψίστοις Θεώ, και επί γης ειρήνη, εν ανθρώποις ευδοκία.

Υμνούμεν σε, ευλογοῦμεν σε, προσκυνούμεν σε, δοξολογούμεν σε, ευχαριστούμεν σοι δια την μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεύ, επουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υιέ μονογενές, Ιησού Χριστέ, και Άγιον Πνεύμα.

Κύριε ο Θεός, ο αμνός του Θεού, ο Υιός του Πατρός, ο αίρων την αμαρτίαν του κόσμου, ελέησον ημάς, ο αίρων τας αμαρτίας του κόσμου.

Πρόσδεξι την δέησιν ημών, ο καθήμενος εν δεξιά του Πατρός, και ελέησον ημάς.

Ότι συ ει μόνος άγιος, συ ει μόνος Κύριος, Ιησούς Χριστός, εις δόξαν Θεού Πατρός. Αμήν.

Καθ' εκάστην ημέραν ευλογήσω σε, και αιnéσω το όνομά σου εις τον αιώνα και εις τον αιώνα του αιώνος.

Καταξίωσον, Κύριε, εν τη ημέρα ταύτη αναμαρτήτους φυλαχθήναι ημάς.

Ευλογητός ει, Κύριε, ο Θεός των πατέρων ημών, και αινετόν και δεδο-

ξασμένον το όνομά σου εις τους αιώνας. Αμήν.

Γένοιτο, Κύριε, το ελεός σου εφ' ημάς, καθάπερ ηλπίσαμεν επί σε.

Ευλογητός ει, Κύριε, διδάξόν με τα δικαιώματα σου (εκ τρίτου).

Κύριε, καταφυγή εγενήθης ημίν εν γενεά και γενεά. Εγώ είπα· Κύριε, ελέησόν με· ίασαι την ψυχήν μου, ότι ήμαρτόν σοι.

Κύριε, προς σε κατέφυγον, διδάξόν με του ποιείν το θέλημά σου, ότι συ ει ο Θεός μου.

Ότι παρά σοι πηγή ζωής, εν τω φωτί σου οφόμεθα φως.

Παράτεινον το έλεός σου τοις γνώσκουσί σε.

Άγιος ο Θεός, άγιος ισχυρός, άγιος αθάνατος, ελέησον ημάς (εκ τρίτου).

Δόξα, Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι,

και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων αμήν.

Άγιος αθάνατος, ελέησον ημάς.

Άγιος ο Θεός, άγιος ισχυρός, άγιος αθάνατος, ελέησον ημάς.

97. Ἄξιόν Ἐστίν

Ἄξιον ἐστίν ὡς ἀληθῶς μακαρίζεις σε τὴν Θεοτόκον, τὴν αἰμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκούσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, Σε μεγαλύνομεν.

98. Θεοτόκε Παρθένε

Θεοτόκε Παρθένε, χαίρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ Σου· εὐλογημένη Σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας Σου, ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες, τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

99. Τῆ ὑπερμάχῳ

Τῆ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τα νικητήρια, Ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, Αναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε. Ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι· Χαίρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

100. Εἶδομεν τὸ φῶς

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὕρομεν Πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσε.

101. Φῶς ἱλαρόν

«Φῶς ἱλαρόν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανόυ, αγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ. Ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, υμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν Σε ἐν πάσι καιροῖς υμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις. Ὡς Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος Σε δοξάζει».

102. Πλούσιοι ἐπτώχευσαν

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπέινασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντός ἀγαθοῦ.

103. Ἰδοῦ, ὁ Νυμφίος ἔρχεται

Ἰδοῦ, ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός, καὶ μακάριος ὁ δούλος, ὃν εὐρήσει γρηγοροῦντα. Ἀνάξιος δὲ πάλιν ὃν εὐρήσει ραθυμοῦντα. Βλέπε οὖν, ψυχὴ μου, μὴ τῷ ὕπνῳ κατενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς καὶ τῆς βασιλείας ἐξῶ κλεισθῆς. Ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

104. Τὴν ὠραιότητα

Τὴν ὠραιότητα τῆς Παρθενίας σου καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ἀγνείας σου ὁ Γαβριὴλ καταπλαγεῖς ἐβόα σοι, Θεοτόκε Ποῖόν σοι ἐγκώμιον προσάγω ἐπάξιον τί δε ὀνομάσω σε; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι διὸ ὡς προσετάγην βού σοι χαίρε ἡ κεχαριτωμένη.

105. Ο μονογενής...

Ο μονογενής Υιός και Λόγος του Θεού αθάνατος υπάρχων και καταδεξάμενος διά την ημετέραν σωτηρίαν σαρκωθήναι εκ της Αγίας Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, ατρέπτως ενανθρωπήσας, σταυρωθείς τε Χριστέ ο Θεός θανάτω θάνατον πατήσας εις ων της Αγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τω Πατρί, και τω Αγίω Πνεύματι, σώσον ημάς.

106. Κύριε των Δυνάμεων

Κύριε των Δυνάμεων, μεθ' ημών γενού, άλλον γαρ εκτός σου βοηθόν, εν θλίψεσιν ουκ έχομεν, Κύριε των Δυνάμεων, ελέησον ημάς.

107. Κύριε καί Δέσποτα...

Κύριε και Δέσποτα της ζωής μου, πνεύμα αργίας, περιεργίας, φιλαρχίας, και αργολογίας μη μοι δως. Πνεύμα δε σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, υπομονής και αγάπης χάρισάι μοι τω σω δούλω. Ναι, Κύριε Βασιλευ, δώρησαι μοι του οράν τα εμά πταίσματα, και μη κατακρίνειν τον αδελφόν μου, ότι ευλογητός ει εις τούς αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Εγκώμια (εκλογή)

108. Η ζωή εν τάφω κατετέθης, Χριστέ, και αγγέλων στρατιαί εξεπλήττοντο, συγκατάβασιν δοξάζουσαι την σήν.

109. Η ζωή πως θνήσκεις; πως και τάφω οικείς; του θανάτου το βασίλειον λύεις δε, και του άδου τους νεκρούς εξανιστάς.

110. Μεγαλύνομέν σε, Ιησού Βασιλεύ, και τιμώνμεν την Ταφήν και τα Πάθη σου, δι' ών έσωσας ημάς εκ της φθοράς.

111. Άξιον εστί μεγαλύνειν σε τον ζωοδότην, τον εν τω σταυρώ τας χείρας εκτείναντα και συντρίψαντα το κράτος του εχθρού.

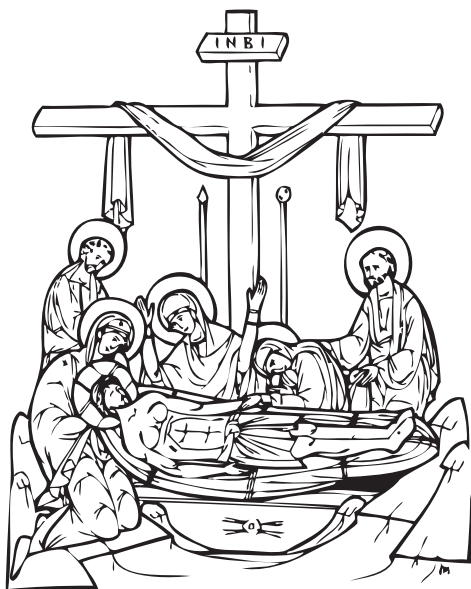
112. Άξιον εστί, μεγαλύνειν σε τον πάντων Κτίστην· τοις σοις γαρ παθήμασιν έχομεν, την απάθειαν ρυσθέντες της φθοράς.

113. Έφριξεν η γη, και ο ήλιος Σώτερ εκρύβη, σου του ανεσπέρου φωτός Χριστέ, εν τω τάφω δύντος νυν σωματικώς.

114. Αι γενεαί πάσαι, ύμνον τη ταφή σου προσφέρουσι, Χριστέ μου.

115. Καθελών του ξύλου, ο Αριμαθαίας, εν τάφω σε κηδεύει.

116. Έρραναν τον τάφον, αι Μυροφόροι μύρα, λίαν πρωί ελθούσαι.

117. Ανάστα, ο Θεός

Ανάστα, ο Θεός, κρίνων την γην ότι συ κληρονομήσεις εν πάσι τους έθνεσι.

118. Αναστάς ο Ιησούς

Αναστάς ο Ιησούς από του τάφου καθώς προείπεν, έδωκεν ημίν την αιώνιον ζωήν και μέγα έλεος.

119. Την Ανάστασίν σου

Την Ανάστασίν σου Χριστέ Σωτήρ άγγελοι υμνούσιν εν ουρανοίς και ημάς τους επί γης καταξίωσον εν καθαρά καρδιά σε δοξάζειν

Καταβασίες του Πάσχα

120. Αναστάσεως ημέρα λαμπρυνθώμεν Λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα, εκ γάρ θανάτου προς ζωήν, και εκ γης προς ουρανόν, Χριστός ο Θεός, ημάς διεβίβασεν, επινίκιον άδοντας.

121. Δεύτε πόμα πίνωμεν καινόν, ουκ εκ πέτρας αγόνου τερατουργούμενον, αλλ' αφθαρσίας πηγήν, εκ τάφου ομβρήσαντος Χριστού, εν ω στερεούμεθα.

122. Επί της θείας φυλακής ο θεηγόρος Αββακούμ, στήτω μεθ' ημών και δεικνύτω, φασφόρον Άγγελον, διαπρυσιώς λέγοντα, Σήμερον σωτηρία τω κόσμω, ότι ανέστη Χριστός ως παντοδύναμος.

123. Ορθρίσωμεν όρθρου βαθέος, και αντί μύρου τον ύμνον προσοίσωμεν τω Δεσπότη, και Χριστόν οφόμεθα, δικαιοσύνης ήλιον, πάσι ζωήν ανατέλλοντα.

124. Κατήλθες εν τοις κατωτάτοις της γης, και συνέτριψας μοχλούς αιωνίους,

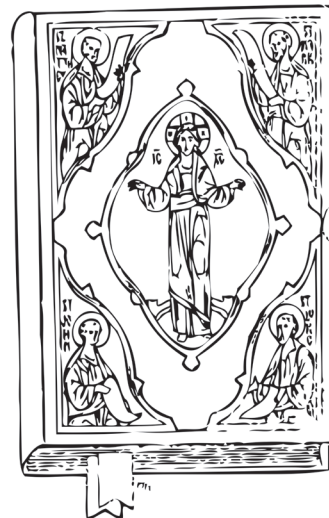
κατόχους πεπεδημένων Χριστέ, και τριήμερος ως εκ κήτους Ιωνάς, εξανέστης του τάφου.

125. Ο Παίδας εκ καμίνου ρυσάμενος, γενόμενος άνθρωπος, πάσχει ως θνητός, και διά Πάθους το θνητόν, αφθαρσίας ενδύει ευπρέπειαν, ο μόνος ευλογητός των Πατέρων, Θεός και υπερένδοξος.

126. Αύτη η κλητή και αγία ημέρα, η μία των Σαββάτων, η βασιλίσ και κυρία, εορτών εορτή, και πανήγυρις εστί πανηγύρεων, εν η ευλογούμεν, Χριστόν εις τους αιώνας.

127. Ο άγγελος εβόα τη κεχαριτωμένη Αγνή Παρθένε, χαιρε, και πάλιν ερώ· Χαίρει· ο σος υιός ανέστη τριήμερος εκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου, η νέα Ιερουσαλήμ, η γαρ δόξα Κυρίου επί σε ανέτειλε, Χόρευε νυν, και αγάλλου Σιών, συ δε αγνή, τέρπου Θεοτόκε, εν τη εγέρσει τού τόκου σου.

128. Αγνή Παρθένε Δέσποινα

Α γνή Παρθένε Δέσποινα, Ἄχραντε Θεοτόκε. Χαίρε Νύμφη Ανύμφευτε!	Μ αρία Νύμφη Ἄνασσα, χαράς ἡμῶν αἰτία. Χαίρε Νύμφη Ανύμφευτε!	Χ αίρε Παράδεισε τρυφῆς, ζωῆς τε αἰωνίας. Χαίρε Νύμφη Ανύμφευτε!
Π αρθένε Μήτηρ Ἄνασσα, πανένδροσέ τε πόκε. Χαίρε Νύμφη Ανύμφευτε!	Κ όρη σεμνή Βασιλίσσα, Μήτηρ υπεραγία. Χαίρε Νύμφη Ανύμφευτε!	Χ αίρε το ξύλον της ζωῆς, πηγή αθανασίας. Χαίρε Νύμφη Ανύμφευτε!
Υ ψηλοτέρα ουρανῶν, ακτίνων λαμπρότερα. Χαίρε Νύμφη Ανύμφευτε!	Τ ιμιώτερα Χερουβεῖμ, υπερενδοξότερα. Χαίρε Νύμφη Ανύμφευτε!	Σ ε ικετεύω Δέσποινα, Σε νυν επικαλούμαι. Χαίρε Νύμφη Ανύμφευτε!
Χ αρά παρθενικῶν χορῶν, Αγγέλων υπερτέρα. Χαίρε Νύμφη Ανύμφευτε!	Τ ῶν ασωμάτων Σεραφεῖμ, των Θρόνων υπερτέρα. Χαίρε Νύμφη Ανύμφευτε!	Σ ε δυσωπῶ Παντάνασσα, Σην χάριν εξαιτούμαι. Χαίρε Νύμφη Ανύμφευτε!
Ε κλαμπρότερα ουρανών, φωτός καθαρωτέρα. Χαίρε Νύμφη Ανύμφευτε!	Χ αίρε το ἄσμα Χερουβεῖμ, χαίρε ὕμνος Αγγέλων. Χαίρε Νύμφη Ανύμφευτε!	Κ όρη σεμνή και ἀσπिलе, Δέσποινα Παναγία. Χαίρε Νύμφη Ανύμφευτε!
Τ ῶν ουρανίων στρατιῶν, πασῶν αγιωτέρα. Χαίρε Νύμφη Ανύμφευτε!	Χ αίρε ωδῆ των Σεραφεῖμ, χαρά των Αρχαγγέλων. Χαίρε Νύμφη Ανύμφευτε!	Θ ερμῶς επικαλούμαι Σε, ναέ ηγιασμένε. Χαίρε Νύμφη Ανύμφευτε!
Μ αρία Αειπάρθενη, κόσμου παντός Κυρία. Χαίρε Νύμφη Ανύμφευτε!	Χ αίρε εἰρήνη και χαρά, λιμὴν της σωτηρίας. Χαίρε Νύμφη Ανύμφευτε!	Α ντιλαβοῦ μου ρύσαι με, ἀπό του πολεμίου. Χαίρε Νύμφη Ανύμφευτε!
Ἀ χραντε Νύμφη πάνταγνε, Δέσποινα Παναγία. Χαίρε Νύμφη Ανύμφευτε!	Π αστάς του Λόγου ιερά, άνθος της αφθασίας. Χαίρε Νύμφη Ανύμφευτε!	Κ αι κληρονόμον δείξον με, ζωῆς της αἰωνίου. Χαίρε Νύμφη Ανύμφευτε!

✠

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

✠

129. Ύμνος εις την Ελεούσα Θεοτόκον
«ΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑΝ ΤΟΥ ΑΙΩΝ ΕΣΤΙ»

Μυροβλήτισσα Παρθένε
Παναγία μου στοργική,
Μήτηρ του Θεού του Λόγου
του Ιησού του Λυτρωτή.

Μάνα αληθινή σε έχω
και σε σένανε προστρέχω
Ω γλυκειά μου Παναγία
των πιστών η σωτηρία.

Ελεείς και προστατεύεις
κάθε τέκνο σου πιστό,
το σκεπάζεις, το φυλάττεις
απ' τον ύπουλο εχθρό.

Στην εικόνα σου προστρέχω
Παναγία μου και κοιτώ,
πλημμυρίζω από δέος
και εσέ παρακαλώ.

Μάνα αληθινή σε έχω
και σε σένανε προστρέχω
Ω γλυκειά μου Παναγία
των πιστών η Σωτήρια.

Που νομίζετε ότι ελπίζω
ο ταλαίπωρος εγώ,
στην γλυκειά την Παναγία
που 'χει γιο της τον Χριστό.

Σε παρακαλούμε πάντες,
γλυκυτάτη Παναγιά,
χαριζέ μας την ειρήνη
και ψυχής παρηγοριά.

Ω αγάπη της ψυχής μου,
ω ελπίδα μας γλυκειά,
Ω φιλόστοργη Μαρία
συ ελέησόν ημάς.

Μάνα αληθινή σε έχω
και σε σένανε προστρέχω
Ω γλυκειά μου Παναγία
των πιστών η σωτηρία.

130. Στου Χριστού μας το λιμάνι

Στου Χριστού μας το λιμάνι
θ' αρμενίζω με χαρά
ύστερ' από κάθε πάλη
μες τα κύματα βαθιά.

Λατρευτέ μας, Χριστέ,
και του πλοίου μας οδηγέ,
που μεθάς την καρδιά
του πιστού που σε αγαπά.

Σύσσωμοι, παιδιά,
παλέψτε με χαρά.
Μη φοβάστε τίποτα,
ούτε και τα κύματα
που σπάζουν σα θειριά
σου πλοίου τα πλευρά.

Με τη βάρκα θ' αρμενίζω
στο λιμάνι σου, Χριστέ,
για να εύρω τη γαλήνη
και εσένα λατρευτέ.

Λατρευτέ μας, Χριστέ...

Σύσσωμοι, παιδιά...

131. Είμ' ένα μικρό παιδάκι

Είμαι ένα μικρό παιδάκι
ταπεινό και σε υμνώ.
Θεέ μου κάνε η προσευχή μου
ν' ανεβεί στο ουρανό.

Στείλε μου άγγελο προστάτη
που η ψυχή μου λαχταρά,
στείλε Θεέ μου να με βάλει
κάτω απ' τ' άσπρα του φτερά.

Δείξε μου τον ίσιο δρόμο
και την στράτα την καλή
κάνε ν' αγαπώ τον κόσμο
κι από μένα πιο πολύ.

132. Το Ερημοκκλήσι

Εις το βουνό ψηλά εκεί
είν' εκκλησιά ερημική,
το σήμαντρό της δε χτυπά,
δεν έχει ψάλτη ουδέ παπά.

Ένα καντήλι θαμπερό
και έναν πέτρινο σταυρό
έχει στολίδι μοναχό
το εκκλησάκι το φτωχό.

Αλλ' ο διαβάτης σαν περνά
στέκεται και το προσκυνά
και με ευλάβεια πολλή
τον άσπρο του σταυρό φιλεί.

Επάνω στο σταυρό εκεί
είναι εικόνα μυστική,
μ' αίμα την έγγραψε ο Θεός
και την λατρεύει ο λαός

133. Τρεις Ιεράρχες

Φωστήρες τρεις, υπέρλαμπροι
του γένους μας μεγάλοι
γιορτάζουμ' όλοι με χαρά
την μνήμη σας και πάλι] (x2)

Βασίλειον και Χρυσόστομον,
Γρηγόριον Θεολόγον,
μ' ύμνους τιμάμε και ψαλμούς
και μ' εκφωνήσεις λόγων.

Την χάρη σας δοξάζουμε
και ταπεινά ζητούμε
από το θείο σας το φως
κι εμείς να φωτιστούμε] (x2)

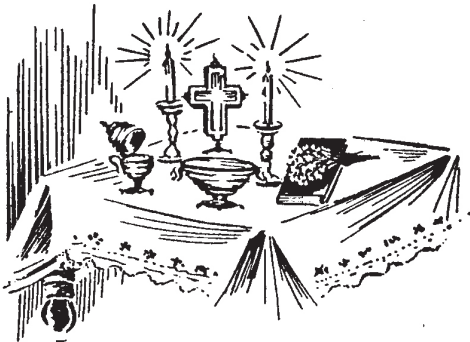
134. Το ευλογημένο καράβι

«Πού πας, καραβάκι, με τέτοιον καιρό;
Σε μάχεται η θάλασσα, δεν τη φοβάσαι;
Άνεμοι σφυρίζουν και πέφτει νερό,
πού πας, καραβάκι, με τέτοιον καιρό;»

«Για χώρα πηγαίνω πολύ μακρινή.
Θα φέξουνε φάροι πολλοί να περάσω.
Βοριάδες, νοτιάδες θα βρω,
μα θα φτάσω
με πρίμο αγεράκι, μ' ακέριο πανί.»

«Κι οι κάβοι αν σου στήσουν
τη νύχτα καρτέρι;
Απάνω σου αν πέσει το κύμα θεριό
και πάρει τους ναύτες και τον τιμονιέρη;
Πού πας, καραβάκι, με τέτοιον καιρό;»

«Ψηλά στο εκκλησάκι του βράχου,
που ασπρίζει,
για μένα έχουν κάμει κρυφή λειτουργία
ορθός ο Χριστός το τιμόνι μου αγγίζει,
στην πλώρη μου στέκει
η παρθένα Μαρία» (x2)

135. Χαρά στα μάτια

Χαρά στα μάτια που δακρύζουν
για κάποιον άλλο που πονά,
γιατί τα μάτια αυτά θα δούνε
του Παραδείσου τ' αγαθά.

Χαρά στα χέρια όπου ντύνουν φτωχά
παιδιά και ορφανά,
γιατί τα χέρια αυτά θα γίνουν
φτερά για να πετούν ψηλά.

Χαρά στο στόμα όπου λέγει
λόγια παρήγορα γλυκά,
γιατί το στόμα αυτό θα ψάλλει
με τους αγγέλους «ωσαννά!»

Χαρά στο σπίτι που ανοίγει
την πόρτα στον περαστικό,
γιατί η πόρτα αυτή ανοίγει
στην Παναγιά και στο Χριστό.

136. Φιλάδελφοι

Στου Παραδείσου το περιβόλι
μύρια λουλούδια όλα τα θαύμαζα,
μα ένα λουλούδι ξεχωρίζει,
το θρόνο του Θεού στολίζει.

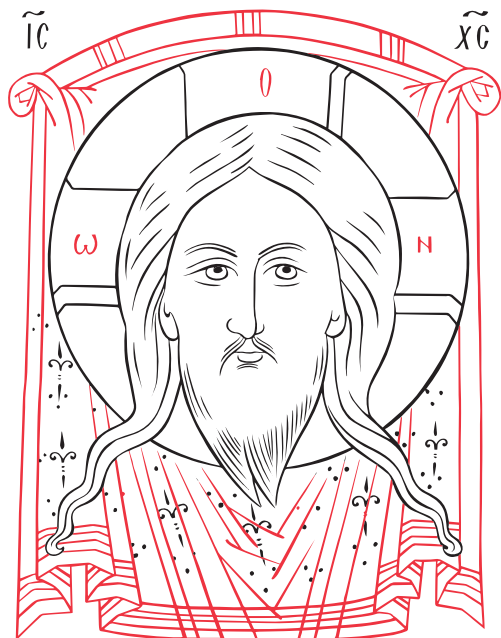
Ένα αγγελούδι μου είπε να το κόψω,
να το μυρίζω, το άρωμα του να σκορπώ
γιατί μου είπε το λένε αγάπη
και θυσία για τον αδελφό.

Βγες απ' την εγώπολή σου,
το εγώ σου σπάστο, κάντο εσύ
και τα δυο μαζί να γίνουν Εκείνος
κι η αγάπη Του σ' όλους ν' απλωθεί (x2)

Γίνε ένα ποτάμι αγάπης
με πηγή τον Ιησού,
πλημμύρισε τον κόσμο όλο
και φτάσε την αγάπη Του.

Αγάπα όλους τους αδελφούς σου,
αγάπα όμως και τους εχθρούς,
σκέψου το πόσο αγαπάει Εκείνος
εμάς τους ολιγόπιστους.

Βγες απ' την εγώπολή σου... (x2)

137. 70 φορές 7

Πόσες φορές εφτά αντέχει η καρδιά;
 Πόσες φορές; Πόσες φορές;
 Πόσες φορές παιδιά μπορεί να
 συγχωρά; Πόσες φορές; Πόσες φορές;

50; OXI! 60; ΟΥΤΕ! 70; NAI!

70 φορές 7 η καρδιά θα συγχωράει,
 70 φορές 7 άμα θέλει ν' αγαπά
 70 φορές 7 σβήνει ότι την πονάει,
 70 φορές 7 γιατί ξέρει ν' αγαπά.

Πόσες φορές εφτά μετά από καβγά;
 Πόσες φορές; Πόσες φορές;
 Πόσες φορές παιδιά η φιλία θα νικά;
 Πόσες φορές; πόσες φορές;

50; OXI! 60; ΟΥΤΕ! 70; NAI!

138. Άγιος ο Θεός

Αν μπορούσες να βρεθείς
 ψηλά στον ουρανό
 θα άκουγες εκεί
 ετούτο τον ψαλμό

Κι αν μπορούσες να ανεβής
 στου δένδρου τα κλαδιά
 Θα άκουγες εκεί
 να λένε τα πουλιά

Άγιος ο Θεός, Άγιος ισχυρός
 Άγιος αθάνατος ελέησον ημάς } (x2)

Κι αν μπορούσες να βρεθείς
 στο γαλάζιο του βυθού
 Θα άκουγες εκεί
 τη φωνούλα του ψαριού

Κι αν μπορούσες να ανεβείς
 στην ψηλότερη κορφή
 Θα άκουγες κι εκεί
 την ίδια προσευχή

Άγιος ο Θεός, Άγιος ισχυρός
 Άγιος αθάνατος ελέησον ημάς } (x2)

Αν μπορούσες να βρείς
 το περιβόλι της καρδιάς
 Θα άκουγες εκεί
 τον ύμνο της χαράς

Κι αν μπορούσες ν' αγαπάς
 και φίλους κι εχθρούς
 Θα άκουγες με μιás
 εκείνους τους ψαλμούς

Άγιος ο Θεός, Άγιος ισχυρός
 Άγιος αθάνατος ελέησον ημάς } (x2)

139. Ο Σπίνος

Σε φουντωμένο δέντρο κλωνάρι
κάθεται σπίνος και κελαηδεί.
Τόση ακούει τέρψη και χάρη
και πλησιάζει ένα παιδί.

Σπίνε, μ' αρέσει το ψάλσιμό σου.
Τα λέγεις όλα, όλα καλά.
Μα ποιος είναι διδάσκαλός σου,
που σου μαθαίνει τα μουσικά;

Μάθε, παιδάκι, διδάσκαλός μου,
που μου μαθαίνει τη μουσική,
είναι ο Πλάστης όλου του κόσμου,
η πρόνοιά Του η πατρική.

140. Ευγνώμονες

Ένα παιδί χαμογελάει, χαμογελά
και ομορφαίνει όλη τη γη.
Έχει μια καρδιά που αγαπάει,
που αγαπά
και η ψυχή του είναι τόσο απλή!
Ένα παιδί κατασκευάζει μ' ένα χαρτί,
μ' ένα χαρτί μια βαρκούλα μικρή
και λέει πως εκεί θα βάζει
κάθε μέρα κι από μία αρετή!

Όπου κι αν πάω, ό,τι κι αν κάνω
θέλω να είναι η ψυχή μου παιδική.
Πατέρα μου, σφικτά να σε κρατάω,
το χέρι Σου να μ' οδηγεί.

Ένα παιδί τραγουδάει, Σου τραγουδά
κι η μελωδία του είν' αγγελική.
«Ευχαριστώ» σε Σένα ψάλλει,
«ευχαριστώ»
κι έχει του παραδείσου το κλειδί!

Ένα παιδί προσεύχεται, προσεύχεται
λέει μονάχα «ευχαριστώ».
και κάθε μέρα που έρχεται
ξεκινάει μ' ένα «Δόξα τω Θεώ»!

141. Το δείπνο

Υπήρξε άνθρωπος πλούσιος
με φίλους του πολλούς,
Προσκάλεσε σε δείπνο
που έστρωσε γι' αυτούς!
Οι δούλοι του χτυπήσαν
την πόρτα καθενός,
αλλά οι καλεσμένοι
του είπαν: Δυστυχώς!

**Ω δεν θα 'ρθω,
Ω, δεν θα ρθω εις το δείπνο,
αγόρασα αγρό,
αγόρασα και βόδια
και θέλω να τα δω!
Παντρεύτηκα και πρέπει
στο σπίτι να σταθώ,
λυπούμαι στο δείπνο δεν θα 'ρθω!**

Τότε ο πλούσιος άνθρωπος
οργίστηκε πολύ,
τους δούλους πάλι στέλνει
κι αρχίζει να καλεί!
Ελάτε οι πονεμένοι,
ελάτε οι φτωχοί,
Το δείπνο είναι στρωμένο,
γι' αυτόν που δεν θα πει:

Ω, δεν θα 'ρθω...

Τότε ο Δείπνος στρώθηκε
ψηλά στον ουρανό
κι ο Κύριος προσμένει
τον κάθε αμαρτωλό,
Την πόρτα σου χτυπάει,
ν' ανοίξεις μην αργείς
Την πρόσκλησή Του δέξου
και πρόσεξε μην πεις,

Ω, δεν θα 'ρθω...

142. Ο Χριστός περπατά πάνω στα κύματα

Πριν χρόνια σ' ένα πλοίο
ήταν ο Χριστός
και δώδεκα ψαράδες φοβισμένοι
Το κύμα ήταν μεγάλο
το καράβι μικρό
καμιά ελπίδα δεν τους μένει

Τον είδαν να σηκώνεται
στο κύμα να μιλά
κι η θάλασσα ευθύς να γαληνεύει
Ήτανε ψαράδες, είχαν δει πολλά,
μα τούτο δεν το είδανε ξανά

Ποιος πες μας, ποιος είσαι ποιος,
εσύ που τους ανέμους διατάξεις,
Εσύ που τη βροχή σταματάς
και τη φουρτούνα κοπάζεις;

Και σήμερα φουρτούνα και σήμερα
βροχή, με πόλεμο, ψευτιά και αδικία,
Ο φόβος του θανάτου απλώνεται στη
γη, μ' ακλόνητοι μένουν οι πιστοί.

Υψώνουνε τα χέρια τους
ψηλά στον ουρανό,
Εσύ 'σαι η μόνη ελπίδα που τους μένει
Γύρω τους σκορπάς μια γαλήνη θεϊκή
κι οι άνθρωποι ρωτούν εκστατικοί:

Ποιος πες μας, ποιος είσαι ποιος,
εσύ που τους ανέμους διατάξεις,
Εσύ που τη βροχή σταματάς
και τη φουρτούνα κοπάζεις;

143. Αγια Νύχτα

Άγια Νύχτα, σε προσμένουν
με χαρά οι Χριστιανοί
και με πίστη ανυμνούμε,
το Θεό δοξολογούμε
μ' ένα στόμα, μια φωνή,
ναι, με μια φωνή...

Η ψυχή μας φτερουγίζει
πέρα στ' άγια τα βουνά,
όπου ψάλλουν οι αγγέλοι
απ' τα ουράνια θεία μέλη,
στο Σωτήρα "Ωσαννά"
ψάλλουν "Ωσαννά"

Στης Βηθλεέμ ελάτε όλοι
τα βουνά τα ιερά
και μ' ευλάβεια μεγάλη
'κει που Άγιο Φως προβάλλει
προσκυνήστε με χαρά
ναι, με μια χαρά.

ΜΑΓΟΙ ΑΠΟ ΑΝΑΤΟΛΩΝ
ΠΑΡΕΓΕΝΟΝΤΟ

144. Κάλαντα Χριστουγέννων

Καλήν εσπέραν θα σας πω
τζι αν είναι ορισμός σας
Χριστού τη θεια γέννηση
να πω, να πω στ' αρκοντικόν σας.
Χριστός γεννιέται σήμεραν
στην Βηθλεέμ την πόλη
οι ουρανοί αγάλλονται
μαζί, μαζί τζι' η φύσις όλη.
Γεννιέται μες το σπήλαιον
στη φάτνη των αλόγων
ο βασιλιάς των ούρανων
τζι ο πλά- τζι ο πλάστης ημών όλων.
Αντζιέλοι εις τον ουρανόν
φάλλουν το εν υφίστοις
τζιαι κάτω φανερώνετε
των νυ- των νυκτοβάτων πίστης.
Που την Περσίαν έρχονται
τρεις μάγοι με τα δώρα
τζι' έναν αστέριν λαμπερόν
τους ο- τους οδηγά στην χώραν.
Το Πάσκαν που 'ν' να τρώετε
εις το αρκοντικόν σας
δώστε τζιαι κανενού φτωχού
απού απού το φαγητόν σας.
Χρονιά πολλάνα ζήσετε
να `στε ευτυχισμένοι
τζιαι στο κορμίν τζιαι στην ψυσιήν
να 'σα- να 'σαστεν πλουμισμένοι.

145. Ο μικρός Τυμπανιστής

Μου 'παν έλα να πάμε να δεις
Χριστός γεννήθηκε στην άκρη της γης,
κι εγώ γυρεύω απόψε στον ουρανό
τ' αστέρι ψάχνω να 'βρω το φωτεινό
ραπαπαπαμ ραπαπαπαμ
να με πάει στο μικρό βασιλιά,
πέρα μακριά....

Μες στη νύχτα παιδί μοναχό,
τι δώρο να σου φέρω, που `μαι φτωχό
φέρνω το τύμπανο που μόνο κρατώ
τα κάλαντα να φάλλω για το Χριστό
ράπαπαπαμ ραπαπαπαμ
το πιο ωραίο τραγούδι θα πω,
για το Χριστό...

Μες στη φάτνη τα ζωα ξυπνούν
κι απ' έξω ταπεινά βοσκοί προσκυνούν
στης Παναγιάς κρυμμένο την αγκαλιά
χρυσό στεφάνι, φως, φορεί στα μαλλιά
ραπαπαπαμ ραπαπαπαμ
σαν με βλέπει η καρδιά μου χτυπά,
και μου γελά....

146. Τρίγωνα κάλαντα

Τρίγωνα, κάλαντα, σκόρπισαν παντού
κάθε σπίτι μια φωλιά
του μικρού Χριστού (Χεϊ)
τρίγωνα κάλαντα μες στη γειτονιά
ήρθαν τα Χριστούγεννα
κι η Πρωτοχρονιά

Άστρο φωτεινό, θα 'βγει γιορτινό
μήνυμα θα φέρει από τον ουρανό
Μες στη σιγαλιά ανοίγει η αγκαλιά
κι έκανε η αγάπη στη καρδιά φωλιά.

Τρίγωνα, κάλαντα, στο μικρό χωριό
και χτυπάει χαρούμενα
το καμπαναριό (Χεϊ)

τρίγωνα, κάλαντα σκόρπισαν παντού
κάθε σπίτι μια φωλιά
του μικρού Χριστού (Χεϊ)

Τρέχουν τα παιδιά μέσα στο χιονιά
ήρθαν τα Χριστούγεννα
κι η Πρωτοχρονιά

μες στη σιγαλιά, ανοίγει η αγκαλιά
κι έκανε η αγάπη την καρδιά φωλιά

Τρίγωνα, κάλαντα σκόρπισαν παντού
κάθε σπίτι μια φωλιά
του μικρού Χριστού (Χεϊ)

τρίγωνα, κάλαντα μες στη γειτονιά
ήρθαν τα Χριστούγεννα
κι η Πρωτοχρονιά..

147. Οι ποιμένες γονατίζουν

Οι ποιμένες γονατίζουν
ταπεινά και προσκυνούν
κι οι αγγέλοι φτερουγίζουν
με χαρά και τραγουδούν:

Ωσαννά εν τοις υψίστοις
τ' ουρανού και γης ο Κτίστης
εγεννήθηκε στη γη
μες της νύχτας τη σιγή
ας χαρεί κάθε πιστός
εγεννήθη ο Χριστός.

Ταπεινά Σε προσκυνούμε
νεογέννητε Χριστέ
και βαθιά σ' ευγνωμονούμε
Ω! Πανάγαθε Θεέ!

Ας γιορτάσει όλη η πλάση
και ο ύμνος μας ας φτάσει
ως ψηλά τους ουραμούς
κι ας χαρεί καρδιά και νους
σήμερα χαρά και φως
εγεννήθη ο Χριστός.

Έλθε σάρκα να φορέσει
του Θεού ο μόνος Γιος
κι απ' τον Άδη να λυτρώσει
το φτωχό απολωλός.

Ωσαννά εν τοις υψίστοις...

Βασιλιά των βασιλέων
ήλθες τόσο ταπεινός
Είσαι και θα είσαι πάντα
Σύ Θεός αληθινός.

Ας γιορτάσει όλη η πλάση...

148. Κάλαντα πρωτοχρονιάς

Αρχιμηνιά κι Αρχιχρονιά
ψηλή μου δεντρολιβανιά
κι αρχή καλός μας χρόνος
εκκλησιά με τ' άγιο θρόνος.

Αρχή που βγήκε ο Χριστός
άγιος και Πνευματικός,
στη γη να περπατήσει
και να μας καλοκαρδίσει.

Άγιος Βασίλης έρχεται,
και δεν μας καταδέχεται,
από την Καισαρεία,
συ' σαι αρχόντισσα κυρία.

Βαστά εικόνα και χαρτί
ζαχαροκάρνο, ζυμωτή
χαρτί και καλαμάρι
δες κι εμε- δες κι εμε το παλικάρι.

Το καλαμάρι έγγραφε,
τη μοίρα του την έλεγε
και το- και το χαρτί ομίλει
Άγιε μου-άγιε μου καλέ Βασίλη.

Και νέον έτος αριθμεί
την του Χριστού περιτομή
κι η μνή- κι η μνήμη του Αγίου
Ιεράρχου Βασιλείου.

Του χρόνου μας αρχή καλή
και ο Χριστός μας προσκαλεί
την κακί- την κακία ν' αρνηθούμε
μ' αρετές να στολιστούμε.

Να ζούμε βίον τέλειον
κατά το ευαγγέλιον
με αγά- αγάπη με ειρήνη
και με τη δικαιοσύνη.

Χρόνια πολλά και ευτυχή
με καθαρά κι αγνή ψυχή
με χαρά- με χαρά και με υγεία
και με θεία ευλογία.

149. Το γαλανό το καθαρό

Πού βρήκες χάρη,
ρώτησα λουλούδι στον αγρό.
Άνθισε, μοσχομύρισε
και μου 'δειξ' ουρανό.

Πού βρήκες τέχνη,
ρώτησα αηδόνι μουσικό.
Όμορφα μου κελάηδησε
και μου 'δειξ' ουρανό!

Το γαλανό το καθαρό
έβαλα στόχο μυστικό,
πετάω στην πολιτεία
τ' ουρανού ουρανοδρόμος
του Θεού να πάω
στην αγκάλη Του ψηλά.

Πού είν' αγάπη,
ρώτησα γέροντα μοναχό,
με το λευκό κεφάλι του
μου έγνεψ' ουρανό!

Πού είν' η ελπίδα,
ρώτησα μέσα στον κόσμο
αυτό και πήρα την απάντηση:
Ψ'ηλά στον ουρανό!

Το γαλανό το καθαρό...

Πού είν' η ευτυχία,
ρώτησα ένα παιδί μικρό,
κι είδα μέσα στο βλέμμα του
καθάριο ουρανό!

Καθένα με τον τρόπο του
μου έδειχνε το Θεό
κι έκανα την αλήθεια τους
χαρούμενο σκοπό!

Το γαλανό το καθαρό...

150. Τα Χρώματα

Κάτω απ'τα αστέρια
στου Θεού τα χέρια
η ζωή μ' αρμονία κυλά
τ' όμορφο ακρογιαλι
στου παραδώσου τα κάλλη
βλέπει και γελά.

Το γαλάζιο τ' ουρανού
δείχνει την ειρήνη
το κόκκινο του λουλουδιού
την αγάπη τραγουδά
το πιο όμορφο χρώμα
το λευκό της ψυχής
αν τό' χεις πάντα
να ξέρεις θα ευτυχείς (x2)

Όλα είναι ωραία
κοντά στον Χριστό
Εκείνον θέλω μόνο για αρχηγό
βλέπω τον ήλιο,
βλέπω τ' αστέρια
Όλα είναι τέλεια
στα δικά Του τα χέρια

Το γαλάζιο τ' ουρανού
δείχνει την ειρήνη
το κόκκινο του λουλουδιού
την αγάπη τραγουδά
το πιο όμορφο χρώμα
το λευκό της ψυχής
αν τό' χεις πάντα
να ξέρεις θα ευτυχείς (x2)

Έλα κι εσύ κοντά στον Χριστό
σ' ό,τι πιο όμορφο
και ζηλευτό
και ρώτα τη γη (ναι)
ρώτα παντού άραγε τέτοια ευτυχία
υπάρχει αλλού;
Το γαλάζιο τ' ουρανού (x2)

151. Αγάπη

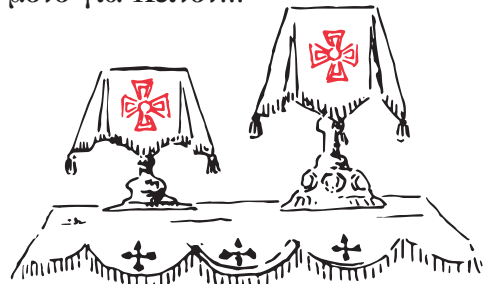
Μην ψάχνεις τον τρόπο
ν' αλλάξεις τον κόσμο
Μην ψάχνεις τον τρόπο
ν' αλλάξεις τη γη.
Αρκεί μια ψυχή που
θα φέρεις κοντά Του
Αυτό είν' αγάπη αληθινή
Ζήσε μια ζωή που να μιλάει
μόνο για Κείνον
και τότε θα πειστεί κάθε καρδιά
Πες “ευχαριστώ” για όσα Εκείνος
σου' χει χαρίσει
και ζήσε έτσι απλά κι αληθινά

Μην ψάχνεις τον τρόπο
να διώξεις τον πόνο
Μην ψάχνεις τον τρόπο
η λύπη να χαθεί
Αρκεί η προσευχή σου
στο δάκρυ του άλλου
Αυτό είν' αγάπη αληθινή.

Ζήσε μια ζωή που να μιλάει
μόνο για Κείνον...

Αγάπη σημαίνει μια λέξη μεγάλη
Αγάπη σημαίνει Χριστός
Μάθε να δίνεις και να την σκορπίζεις
Και έτσι θα δείχνεις το Φως

Ζήσε μια ζωή που να μιλάει
μόνο για Κείνον...

152. Η Οδός, η Αλήθεια και η Ζωή

Αν δεν θες χαρά που να τελειώνει,
για μια ολόκληρη ζωή.

Και αν θες η αγάπη να σ'ενώνει
με τον δίπλα σου κάθε στιγμή.

Τότε μάθε πως ένας είν'ο δρόμος
που θα σε βγάλει

εκεί που 'ναι το Φως.

Πως ο Χριστός

για όλους τους ανθρώπους

ειν' η ζωή, η αλήθεια κι η οδός.

Αν δυο φλόγες έχεις μες τα στήθια
την πίστη και την αρετή.

Κι αν σημαία θέλεις την αλήθεια,

για τις μάχες σ' ετούτη τη γη.

Τότε τον ξέρεις, ένας είν'ο δρόμος
που θα σε βγάλει

εκεί που 'ναι το Φως.

Πως ο Χριστός

για όλους τους ανθρώπους

ειν' η ζωή, η αλήθεια κι η οδός.

Αν σ' αυτό το πέλαγος του κόσμου
και μες τα βάσανα της γης.

Με τη λάμψη που Αυτός σου δίνει,

τους ανθρώπους θέλεις να οδηγήεις.

Τότε πες τους πως ένας είν' ο δρόμος
που θα τους βγάλει

εκεί που 'ναι το Φως

Πως ο Χριστός

για όλους τους ανθρώπους

ειν' η ζωή, η αλήθεια κι η οδός.

153. Τον Γολγοθά σου

να μην τον φοβάσαι

Αν κουβαλάς βαρύ σταυρό στην
πλάτη και δεν αντέχεις άλλο μοναχός,
σαν Κυρηναίος τότε Εκείνος θα
'ρθει, για να σηκώσει το δικό σου το
σταυρό.

Κι αν ο ιδρώτας σου σαν αίμα
στάζει, γιατί 'ναι ο αγώνας σου πολύ
σκληρός σαν χάδι απαλό τότε Εκείνος
θα 'ρθει για να σκουπίσει τον ιδρώτα
σου με φως.

Το Γολγοθά σου

να μην τον φοβάσαι,

ακόμα κι ο θάνατος είναι νεκρός.

Για σένα Εκείνος

πάντα να το θυμάσαι

έγινε άνθρωπος κι ας είναι Θεός...

Για να σε σώσει

απ' της ψυχής τα πάθη,

πέθανε σαν ταπεινωμένος φονιάς,

μα κατατρόπωσε

το κράτος του Άδη

κι Αναστημένος

την Ανάσταση σου ζητά.

Κι αν απ' την κούραση

σε κάποια σου μάχη,

αναφωνήσεις και εσύ «διψώ»,

σαν άλλος στρατιώτης τότε Εκείνος

θα 'ρθει όχι με ξύδι

αλλά με δροσερό νερό.

Το Γολγοθά σου

να μην τον φοβάσαι...

154. Αλληλέγγυες

Κουράστηκα να ψάχνω,
να βρω κάποιον αδελφό
τη λύπη, τη χαρά μου
μαζί να μοιραστώ

εγωισμό, συμφέρον
στη μοναξιά οδηγούν
μα βρήκα κι άλλους τώρα
που αγάπη αναζητούν.

Αλληλέγγυες
χέρια βοήθειας και ζεστασιάς
όλοι ενωμένοι της Εκκλησίας
θα' ναι ο κύκλος μας
Σ' ευχαριστώ
για την ειρήνη για τη χαρά
θα πω σε όλους Σε γνώρισα
Χριστέ στο υπόσχομαι
Σ' ευχαριστώ.

Σαν βλέπω τον Θεό μου
πάνω στον Γολγοθά
βαθιά αλληλεγγύη
πλαταίνει την καρδιά

υπόσχεση ας γίνει
μαζί και προσευχή
η αγάπη που μας δένει
να ενώσει όλη τη γη.

Αλληλέγγυες
χέρια βοήθειας και ζεστασιάς
όλοι ενωμένοι της Εκκλησίας
θα' ναι ο κύκλος μας
Σ' ευχαριστώ
για την ειρήνη για τη χαρά
θα πω σε όλους Σε γνώρισα
Χριστέ στο υπόσχομαι
Σ' ευχαριστώ.

155. Γιατί;;;

Κάθε φορά στο σχολειό,
διαβάζω ιστορία
και τη μαθαίνω σα νερό
μα στο μυαλό μου γυρνά
η ίδια απορία
που να τη λύσω δε μπορώ.

Γιατί οι άνθρωποι μαλώνουν
Γιατί δε ζουν ειρηνικά
Γιατί δε θέλουν να 'χουν φίλους
όπως εμείς που 'μαστε παιδιά.

Γιατί να πολεμούν με όπλα
Γιατί κακίες να κρατούν
Γιατί με τα παιδιά δε μοιάζουν
που τόσο εύκολα συγχωρούν

Κάθε φορά που μιλούν
για πόλεμο στο σπίτι
εγώ τρομάζω πιο πολύ
το 'μαθα πια πως ποτέ
ο πόλεμος δε λείπει
κι ούτε θα λείψει από τη γη

Γιατί οι άνθρωποι....

156. Εκκλησία

Εκκλησία, πύλη τ' ουρανού.
Εκκλησία, πόρτα του Θεού.
Τίποτε πιο δυνατό, τίποτε πιο ισχυρό,
απ' του Χριστού την αγία εκκλησία.

**Τίποτε πιο δυνατό,
τίποτε πιο ισχυρό,
απ' την πύλη π' οδηγεί
στην αθανασία. (x2)**

Την πολεμούν κι αυτή ψηλώνει.
Την κυνηγούν κάστρα πυργώνει.
Ανίκητη η δύναμή της,
ασάλευτη η οικοδομή της.
Χτυπάτε, κύματα, χτυπάτε!
Επάνω της μ' ορμή ξεσπάτε!

Δεν σαλεύουν τα θεμέλια.
Δεν λυγίζουν τα κλαδιά.
Η κορφή της ως τ' αστέρια
και οι ρίζες της βαθιά, βαθιά, βαθιά.

Τίποτε πιο δυνατό, τίποτε πιο ισχυρό,
απ' του Χριστού την αγία εκκλησία.

**Τίποτε πιο δυνατό,
τίποτε πιο ισχυρό,
απ' την πύλη π' οδηγεί
στην αθανασία. (x2)**

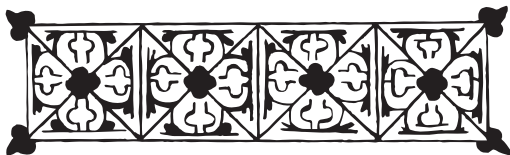
157. Ιεραπόστολοι

Με παλμό και φλόγα ξεκινάμε
να σκορπίσουμε το φως παντού
μέχρι την άκρη του κόσμου θα πάμε
για την αγάπη
και την δόξα του Χριστού. (x2)

Θέλουμε να λάμψει η αλήθεια
σ' όλες τις ανήσυχες ψυχές
που με λαχτάρα φωνάζουν βοήθεια
να λυτρωθούν
να γίνουν καθαρές. (x2)

Αδέλφια κίτρινα, λευκά και μαύρα
τα χέρια δώστε, ενώστε τα σφιχτά
και η αγάπη που γίνεται λάβα
θα μας ενώσει
στο Χριστό κοντά. (x2)

Σύνεργοι των Ιεραποστόλων
θέλουμε να γίνουμε εμείς
και τα βήματα των Αποστόλων
ν' ακολουθήσουμε
ως τα πέρατα της γης. (x2)

158. Χριστέ σε ευχαριστώ

Είναι δώρο η ζωή μη το ξεχνάς
να τη σέβεσαι και να την αγαπάς
είναι δώρο Θεϊκό κράτησέ το
και στο φως του Χριστού τύλιξέ το

Η ζωή πάνω στη γη είναι μικρή
τη μια γλυκιά, την άλληνη πικρή
μοιάζει μ' αστέρι
τόσο δα στον ουρανό
μα είναι πολύτιμη
για τον Ιησού Χριστό

Χριστέ σε ευχαριστώ
που μου έδωσες ζωή
μέσα απ' τη Θεϊκή σου τη πνοή
Χριστέ σε ευχαριστώ
που σαν σε χρειαστώ
το χέρι Σου μου απλώνεις να πιαστώ

Είναι δώρο η ζωή μοναδικό
κρύβει μέσα της ουράνιο μυστικό
το φανερώνει ο Χριστός
στους ταπεινούς
να τους δοξάσει σαν βρεθούν

159. Κάποια μέρα άκουσα για το Χριστό

Κάποια μέρα άκουσα για το Χριστό πίστεψα πως πέθανε για μένα η καρδιά μου τότε γέμισε χαρά κι η ζωή μου άλλαξε βαθειά

Κι από τον ήλιο πιο ζεστή είν' η αγάπη του Θεού και πιο βαθιά από τις θάλασσες και τους ωκεανούς είναι ασύγκριτη απέραντη και τόσο δυνατή είν' η αγάπη του Θεού μοναδική

Τι χαρά και συ να έρθεις στο Χριστό πλήρωσε την λύτρωση με αίμα για να έχεις τώρα μέσα στην καρδιά την αλήθεια και τη λευτεριά

Κι από τον ήλιο...

160. Ο Σποριάς

Μια μέρα βγήκε ένας Σποριάς να σπείρει τον αγρό του εκεί 'τανε η σκέψη του αυτό ήτανε το βίός του.

Μια χούφτα έπεσε σιμά στο δίπλα μονοπάτι την αφάνισαν τα πουλιά το πέλημα του διαβάτη.

Αν θες κι εσύ η σπορά να φτάσει ως το θερισμό έλα μαζί μας να σκάψεις βαθιά τον αγρό. (x2)

Καμπόσοι σπόροι έπεσαν εκεί που ήταν βράχοι νερό δε βρήκαν, δίψασαν και χάθηκαν μονάχοι.

Πιο πέρα στο χωράφι του αγκάθια είχαν μείνει έπεσε μέσα ο σπόρος του δεν μπόρεσε να γίνει

Αν θες κι εσύ... (x2)

Μα εκεί που η γη ήταν έτοιμη και καλοσκαλισμένη εβλάστησ' έκανε καρπό αυτό ο Σποριάς προσμένει

Πέτρες αγκάθια και κλαδιά ας διώξει η σκαπάνη να πάρει τον καρπό ο Χριστός Να δώσει το στεφάνι.

Αν θες κι εσύ ... (x2)

161. Το τραούδι του Λαζάρου

Εαρ ημίν επέφανεν τοις πάσι το μηνύον
η του Λαζάρου έγερσις, ξένον φορικτόν σημείον.
Άνθη και ρόδα εύοσμα, κατάνυξις ψυχής τε
και λέγω σας, ακροαταί, εις την χαράν να είσθε.
Αρχίζω την διήγησιν κι όλοι ν' ακροαστείτε
διά να καταλάβετε και να κατανουχθείτε.
Ο Λάζαρος κατήγετο από την Βηθανίαν,
είχε και δύο αδελφάς την Μάρθαν και Μαρίαν.
Ούτος ησθένησε λοιπόν ασθένειαν μεγάλην
και πυρετός τον έλαβεν κι είχε μεγάλη ζάλην,
μα ο Χριστός ευρίσκετο εις μίαν άλλην πόλην
με κόσμον πολυάριθμον, ομού κι οι Απόστολοι.

Η Μάρθα τους προύπαντά με θρήνους και με πόνους
και προσκυνούσα τον Χριστόν λέγει αυτούς τους λόγους

«Ει ησ' ώδε, Κύριε, ο Λάζαρος ο φίλος
δεν ετελεύτα αληθώς ουδέποτε εκείνος».

Λέγει τους, «Που τεθήκατε τον Λάζαρον τον φίλον,
υπάγετε ούν έμπροσθεν και δείξατε εκείνον».

Και παρευτός επρόσταξεν ετούτον να ποιήσουν
τον λίθον εκ του μνήματος να τον αποκυλήσουν.

Και ως Θεός εφώναξεν μίαν φωνήν μεγάλην,
«Λάζαρε, δεύρο έξελθε», κι ηκούστην εν τω Άδη.

Κι ευτός εξήλθε Λάζαρος έξω λαζαρωμένος,
κίτρινος, μαύρος και χλωμός και τεταπεινωμένος.

Φόβος πολύ κατέλαβεν τότε τους Ιουδαίους
Αρχιερείς και Ιερείς κι αυτούς τους Φαρισαίους.

Τον Λάζαρον και τον Χριστόν ζητούσιν να φονεύσουν
από το πρόσωπον της γης να τους εξολοθρεύσουν.

Και φοβηθείς ο Λάζαρος σε πλοίον επιβαίνει
στης Λάρνακας τες Αλυκές την αύριον ξεβαίνει.

Τριάντα χρόνους έζησεν στην αρχιεροσύνην
κι εποίμανεν το ποίμνιον με ταπεινοφροσύνην.

Και την λαμπράν Ανάστασιν όλοι ν' αξιωθώμεν,
τον Παντοδύναμο Θεό να Τον δοξολογώμεν.

Κι εμείς καλώς σας ηύραμεν και να πολυχρονάτε,
τυριά πολλά να κάμνετε κι εμάς να μας διάτε.
Χρόνους πολλούς να ζήσετε και σεις και τα παιδιά σας
η Παναγία κι ο Χριστός κι ο άγιος ο Λάζαρος να 'ναι βοήθεια σας.

162. Τραγούδι Αγίου Γεωργίου

Δευτέρα ήτουν της Καθαράς που κάμνουν την νομάδαν
Μες το καράβιν έμπηκεν την πρώτην εβτομάδαν
Τζαι τρεις ημέρες έκαμεν να ρέξει το Βερούτιν
Ψουμίν, νερόν εν εβρέθηκεν μεσά στην χώραν τούτην
Ψουμίν νερόν είχεν πολλύν κατω μακρά στο πλάτος
Τζειμέσα εκατώκησεν ένας μεάλος δράκος
Τζαι δεν τ' αφήνει το νερόν στην χώραν τους να πάει
Ταΐνιν του εκάμνασιν πο'ναν παιδίν να φάει
Να ξαπολύσει το νερό, στην χώραν για να πάει
Άλλοι είχαν έξι τζαι οκτώ τζαι πέμπαν του τον έναν
τζι ήρτεν γυριν τ' αφέντη μας, τ' αφέντη βασιλέα
Είχεν μιαν κόρην μονασιήν τζι είχεν να την παντρέψει
Θέλοντας τζαι μη θέλοντας του δράκου να την πέψει.
Παντές τζι η κόρη εν άγιος, Χριστός τζι απάκουσεν την
Τον Άη Γιώρκην να σου τον 'που πάνω κατεβαίνει
τζαι με την σέλλαν την γρουσήν τζαι το γρουσόν αππάριν
Στέκεται συλλοϊζεται πώς να την σιαιρετήσει
«Για να την πω μουσκοκαρκιάν, μουσκοκαρκιά έσειε κλώνους
Για να την πω τριανταφυλλιάν, τριανταφυλλιά έχει αγκάθια
Άτε ας τη χαιρετήσουμε σαν χαιρετούμεν πάντα».
«-Ωρα καλή σου λυερή, ώρα καλή τζαι γεια σου
Μουσκούς τζαι ροδοστέμματα στα καμαρόφρυα σου!
Τζι ήντα γυρεύεις Λυερή στου δράκου το πηγάδιν
Του δράκοντα του πονηρού, να βκεί τζαι να σε φάει;»
«-Αφέντη μου τα πάθη μας να σου τα πω δε φτάνω
Άνθρωποι που την πείναν τους τρώσιν ένας τον άλλον
Έτσι έθελεν η τύχη μου, έτσι ήτουν το γραφτό μου
Μες στην τζοιλιάν του δράκοντα να κάμω το θαφκειόν μου».
Να σου ποτζεί τον δράκοντα που κάτω τζι ανεβαίνει
τζι όταν τους είδε τζι ήταν τρεις κρυφές χαρές παθαίνει

«Μπουκκωμαν τρώω τον άδρωπον, το γιώμαν την κοπέλλαν
 τζαι ως τα λιωβουττήματα άππαρον με την σέλλαν!»
 Μιαν χατζιαρκάν του χάρισεν τζι η πόλις ούλλη εσειστην
 τζαι το σκαμνίν του βασιλιά έππεσεν τζι ετσακκίστην
 Βκάλλει που το δισσάτζιν του μεάλον αλυσίδιν
 τζι έπκιασεν τζι εχαλίνωσεν τζειν' το μεάλον φίδιν
 Τράβα το κόρη λυερέ στην χώραν να το πάρεις
 Για να το δουν αβάφτιστοι να παν να βαφτιστούσιν
 Για να το δουν απίστευτοι να παν να πιστευτούσιν
 Άνταν τους βλέπει ο βασιλιάς κρυφές χαρές παθθαίνει
 «-Ποιος είν' αυτός που μου 'καμεν τούτην την καλοσύνην
 Να δώκω το βασιλειον μου τζι ούλλον τον θησαυρόν μου
 Να δώκω τζαι την κόρην μου τζαι να γενεί γαμπρός μου».
 Τζι επολογήθην Άγιος τζαι λέει τζαι λαλεί του
 «-Εν θέλω το βασιλειον σου μήτε τον θησαυρόν σου
 Μιαν εκκλησιάν να χτίσετε, μνήμην τ' Άη Γιωργίου
 Που έρχεται η μέρα του 'κοστρείς του Απριλλίου
 Που έρχεται η μέρα του 'κοστρείς του Απριλλίου».

163. Το θαύμα του Αποστόλου Ανδρέα

Θεέ μου παντοδύναμε, δοξάζω το όνομά σου,
πάλε ζητώ τη χάρη σου τζαι τη βοήθειά σου.
Πρόκειται περί θαύματος, του Αποστόλου Ανδρέα
να το φωνάζω να ακουστεί στη γενεά τη νέα.
Για μια γυναίκαν πο'χασεν, το ακριβόν παιδί της
που το'χε για παρηγοράν τζαι μέλλον στην ζωή της.
Είχε δεκατριών γρονών, παιδίν τζι ανάγιωνέν τον
τζαι Παντελή στο όνομα αυτή ονόμαζέν τον.
Μίαν ημέραν έξαφνα, ο Παντελής εχάθη
τζι έβαλεν τη στα βάσανα τζαι σε μεγάλα πάθη
Επιάσασειν τον Παντελή, χωρίς κανείς να ξέρει
επήραν τον μέσα βαθιά, στα τουρτζικα τα μέρη.
Ει στα σχολεία στέλνουν τον, καλά τον εσπουδάσαν
Κατόπιν Χότζα κάμνουν τον, τζ'υστερα ησυχάσαν.
Τώρα ας τον αφήσουμε εκεί να τους θκιαβάξει,
τζι ας έρτουμε στην μάναν του που είχε το μαράζει.
Είκοσι γρόνια έκλαιε για τουντην ιστορία
τζι Ανδρέας ο Απόστολος, λυπήθην τη Μαρία.
«Όμως στην Κύπρον» είπεν της «πρέπει να ξεκινήσεις,
για να 'ρτεις εις τη χάρη μου, διά να προσκυνήσεις».
Ο Άγιος δοξάζω τον, πως εν να τα γιουτίσει
πιάνει τζι ο Χότζας προς τα τζει, στην Κύπρο να γυρίσει.
Αφού εν θέλημα Θεού τζαι θαύμαν των Αγίων
φέρνουν τους ράστην τζαι τους θκιο, να μπούσι σε ένα πλοίο.
Ο Χότζας άμα τζ'είδεν την, γνώρισεν την Μαρία,
πως ήταν η μητέρα του, βεβαίως η ίδια.
Άφασειν πάνω του φωθκιές, λαμπρά τζαι δε βαστάνει,
πάει κοντά της τζαι 'κατσε ευθείς, τζαιρό δε χάνει.
Λαλεί της «Πες μου να χαρείς, ποιον είναι το όνομά σου
τζε ποιον είναι το μέρος σου, σωστό με την καρκιάν σου.»
«Τό όνομά μου» λέγει του, «Με λέγουσιν Μαρία,
τζε η πατρίδα μου σωστά, που την Μικράν Ασία.»
Λαλεί της «Που τα λόγια σου τζαι που την ιστορία,
θα 'χεις παιδί στον πόλεμο, εσύ τζυρά Μαρία»

Αμέσως αναστέναξε τζαι έκλαψεν η Μαρία
«Ας ήταν εις τον πόλεμον, Χότζα τζαι να τον είδα»
«Πες μου», λαλεί της, «να χαρείς, τα μάδκια τζαι το φως σου,
ίσως τζαι ξέρω τίποτε τζαι πω σου για το γιό σου»
«έχει στο πρόσωπον ελιά τζαι εις το στήθος άλλη,
τζε εις τη βούκκαν την δεξιά, δευτερήν πιο μεγάλη»
Λαλεί της «Είναι ζωντανός, ο γιος σου που γυρεύεις
τζε Παντελής στο όνομα τζυρά αν δεν πιστεύεις»
Λέει του, «Πες μου να χαρείς αν είδες το παιδί μου
τζε γίνου Αγι' Αρχάγγελος τζαι πάρε την ψυχήν μου».
Λαλεί της, «Φερ 'το χέρι σου, μάνα να το φιλήσω
τζε γλυκοφίλαμε τζαι 'συ, να σου ομολόησω.»
Αφού εφάνερώθηκεν το θαύμαν του Αγίου
έγινηκεν ανάστατον το πλήρωμα του πλοίου.
Πως ήταν μάνα τζαι παιδί, άμα βεβαιωθήκαν,
ούλοι που την συγκίνηση, τα κλάματα λουθήκαν.
Παρασκευήν ή Σάββατο νομίζω του Λαζάρου,
Έφτασαν εις τη Λάρνακα, που 'χει να ξεμπαρκάρουν.
Μέσα στον 'Αι Λάζαρο ευτείς τους οδηγήσαν,
τη γρέα τζαι τον Παντελή, τζούλοι επροσκυνήσαν.
Μέσα στη Σκάλαν έγινε τότε γιορτή μεγάλην,
που στράφηκεν ο Πάντελης στην πίστην που'τουν πάλι.
Είκοσι γρόνια χασιμιός, σαν να'ταν πεθαμένος
που'ταν από τη μάναν του, μακρά αποχωρισμένος.
Είναι πολλά τα θαύματα, στον κόσμο που γινήκαν
είχε τυφλούς που βλέψασειν τζαι το διηγηθήκαν.
Απόστολε Ανδρέα μου, η χάρη σου μεγάλη
που 'χεις την έκκλησία σου κοντά στο Παραγιαλί.
Απόστολο σ'ανάδειξεν ο Πλάστης τζαι Θεός μου,
δοξάζω σε που βοηθάς τζαι με τζι όλου του κόσμου.

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΑ

164. Έχε για Παναγιά

Στο Γαλατά ψιλή βροχή
και στα Ταταύλα μπόρα
βασιλίσσα των κοριτσιών
είναι η Μαυροφόρα.

Έχε γεια Παναγιά τα μιλήσαμε,
όνειρο ήτανε, τα λησμονήσαμε (x2)

Στο Γαλατά θα πιω κρασί,
στο Πέρα θα μεθύσω,
και μες απ' το Γεντί Κουλέ
κοπέλα θ' αγαπήσω.

Έχε γεια Παναγιά... (x2)

Γεντί Κουλέ και Θαραπειά,
Ταταύλα και Νιχώρι,
αυτά τα τέσσερα χωριά
'μορφαίνουνε την Πόλη.

Έχε γεια Παναγιά... (x2)

165. Δώδεκα ευζωνάκια

Δώδεκα ευζωνάκια
τ' αποφασίσανε,
στην πόλη για να πάνε Παναγιά μου
να πολεμήσουνε (x2)

Στο δρόμο που διαβαίνουν
στη Μαύρη θάλασσα,
κακιά φουρτούνα πιάνει Παναγιά μου
ξεσκίζει τα πανιά (x2)

Δεν κλαίμε το καράβι
δεν κλαίμε τα πανιά,
μον' κλαίμε τα ευζωνάκια Παναγιά μου
τα νιούτσικα παιδιά (x2)

Βοήθα Παναγιά μου
να τα γλιτώσουμε,
κι όλα σου τα καντήλια Παναγιά μου
θα στ' ασημώσουμε (x2)

166. Ξύπνα καϊμένε μου ραγιά

Ξύπνα καϊμένε μου ραγιά
και σήκω το κεφάλι
τη δόξα πούχες μια φορά
Απόκτησε την πάλι.

Ξύπνα καϊμένε μου ραγιά
ξύπνα να ιδείς ελευθεριά

Κοιμούμαι μένα όνειρο
Ξυπνώ με μιαν ελπίδα
Ίσως και ιδώ μια μέρα φως
ελεύθερη πατρίδα

Ξύπνα καϊμένε μου ραγιά...

Διψούν οι κάμποι για νερά
Και τα βουνά για χιόνια
Διψά και η Κύπρος λευτεριά
που σκλάβα τόσα χρόνια

Ξύπνα καϊμένε μου ραγιά...

Έχει η Ελλάδα Ζάλογγο
κι η Κρήτη το Αρχάδι
Έχει και η Κύπρος Μαχαιρά
της λεβεντιάς καμάρι

Ξύπνα καϊμένε μου ραγιά...

Της Κύπρου τα στρατόπεδα
Ήσαν για τους λεβέντες
Οι κεντρικές οι φυλακές
Γι' αντάρτισσες κοπέλες
Ξύπνα καϊμένε μου...

167. Τ' αχτινοδεμένο δισκοπότηρο

Ήταν μια φορά κι έναν καιρό
μες στην εκκλησιά την τρισυπόστατη
ήταν το χρυσό και τ' αργυρό
τ' αχτινοδεμένο δισκοπότηρο
ήταν μια φορά κι έναν καιρό,
μια φορά κι έναν καιρό.

Κει που λειτουργούσε ο παπάς,
τη στιγμή που μόνος προσκόμιζε
κάποιος του το πήρε «πού το πας,
τ' αχτινοδεμένο δισκοπότηρο»
στράφηκε και ρώτησ' ο παπάς,
μια φορά κι έναν καιρό.

Πού το πας μ' ορθάνοιχτα φτερά,
μόνο ο βασιλιάς μας εκοινώνησε
κοίταξε τι πλήθος καρτερά
τ' αχτινοδεμένο δισκοπότηρο
κοίταξε τι πλήθος καρτερά
μια φορά κι έναν καιρό.

Η Ωραία Πύλη θα κλειστεί
και θα γκρεμιστεί η Άγια Τράπεζα
και θα λαχταρήσουν οι πιστοί
τ' αχτινοδεμένο δισκοπότηρο
η Ωραία Πύλη όταν κλειστεί
μια φορά κι έναν καιρό.

Θα μεταλαβαίνουν οι ψυχές
των μαρτύρων που χύσαν το αίμα τους
και θ' ακούει ανήκουστες ευχές
τ' αχτινοδεμένο δισκοπότηρο
από των μαρτύρων τις ψυχές,
μια φορά κι έναν καιρό.

Ώσπου νά 'ρθει η ώρα κι η στιγμή,
πού 'θε ν' ακουστούν ευχές νήκουστες
θα το ξαναφέρει με τιμή
τ' αχτινοδεμένο δισκοπότηρο
ώσπου νά 'ρθει η ώρα κι η στιγμή,
θά 'ρθει η ώρα κι η στιγμή.

168. Αγία Σοφία

Λε σημαίνει λε σημαίνει ο Θος
σημαίνει ο Θος σημαίν' η γη.
Σημαίνει ο Θος σημαίν' η γη
σημαίνουν τα επουράνια (x2)

Λε σημαί λε σημαίνει κι η
σημαίνει κι η Αγιά – Σοφιά.
Σημαίνει κι η Αγιά – Σοφιά
το μέγα μοναστήρι (x2)

Λε με τε- λε με τετρακό-
με τετρακόσια σήμαντρα.
Με τετρακόσια σήμαντρα
κι εξήντα δύο καμπάνες (x2)

Λε φωνή λε φωνή ακου-
φωνή ακούστη εξ ουρανού.
Φωνή ακούστη εξ ουρανού
κι απ' αρχαγγέλου στόμα (x2)

Λε παφι- λε πάφιτι το
πάφιτι το Χερουβικό.
Πάφιτι το Χερουβικό
κι ας χαμηλώσουν τ' άγια (x2)

Λε γιατί λε γιατί 'νι θε-
γιατί 'νι θέλημα Θεού.
Γιατί 'νι θέλημα Θεού
η Πόλη να τουρκέψει (x2)

169. Στου Βοσπόρου τ' γιονέρια

Στου Βοσπόρου τ' αγιονέρια,
κάτω απ' την Αγιά Σοφιά } (x2)
μια γερόντισσα στενάζει
μπρος στην Παναγιά
σώπα μάνα μ'
πες μας για τη συμφορά

Κάφανε τη Σμύρνη,
πήραν τ' Αϊβαλί } (x2)
κλαίει όλη η Μικρά Ασία
την καταστροφή
σώπα μάνα μ'
κάνε πάλι υπομονή.

Αχ Ανατολή, γη της Ιωνίας,
γη Ελληνική } (x2)
θα 'ρθουν πάλι στους αιώνες } (x2)
του Αλεξάνδρου οι Μακεδόνες
σώπα μάνα μ'
κάνε πάλι υπομονή

Στου Βοσπόρου τ' αγιονέρια,
κάτω απ' την Αγιά Σοφιά } (x2)
ήρθε ένα Σμυρνιό καράβι
μαύρα τα πανιά,
σώπα τζάνεμ
πες μας για τη συμφορά

Κάφανε τη Σμύρνη...

Αχ Ανατολή, γη της Ιωνίας...

170. Στα κακοτράχαλα βουνά (Τσάμικος)

Στα κακοτράχαλα τα βουνά
με το σουράβλι και το ζουρνά
πάνω στην πέτρα την αγιασμένη
χορεύουν τώρα τρεις αντρειωμένοι.
Ο Νικηφόρος κι ο Διγενής
κι ο γιος της Άννας της Κομνηνής.

Δική τους είναι μια φλούδα γης
μα εσύ Χριστέ μου τους ευλογείς
για να γλιτώσουν αυτή τη φλούδα
απ' το τσακάλι και την αρκούδα.
Δες πώς χορεύει ο Νικηταράς
κι αηδόνι γίνεται ο ταμπουράς.

Από την Ήπειρο στο Μοριά
κι απ' το σκοτάδι στη λευτεριά
το πανηγύρι κρατάει χρόνια
στα μαρμαρένια του χάρου αλώνια.
Κριτής κι αφέντης είν' ο Θεός
και δραγουμάνος του ο λαός.

171. Θούριος

Ως πότε παλληκάρια,
θα ζούμε στα στενά,
μονάχοι σαν λιοντάρια,
στες ράχες στα βουνά;
Κάλλιο είναι μιας ώρας
ελεύθερη ζωή,
παρά σαράντα χρόνους,
σκλαβιά και φυλακή.
Σπηλιές να κατοικούμε,
να βλέπουμε κλαδιά,
να φεύγωμ' απ' τον κόσμο,
για την πικρή σκλαβιά;
Κάλλιο είναι μιας ώρας
ελεύθερη ζωή,
παρά σαράντα χρόνους,
σκλαβιά και φυλακή.
Να χάνωμεν αδέλφια,
πατρίδα και γονείς,
τους φίλους, τα παιδιά μας,
κι όλους τους συγγενείς;
Κάλλιο είναι μιας ώρας
ελεύθερη ζωή,
παρά σαράντα χρόνους,
σκλαβιά και φυλακή (x2)

172. Φλάμπουρο

Είσαι το φλάμπουρο
πούχει μεράκι του
την έργοια της ελευθεριάς,
σ' έχει ο Κολοκοτρώνης μπαϊράκι του
κι ο καπετάνιος Ζαχαριάς.

Άσπρη, γαλάζια, σωστή ζωγραφιά,
σαν τ' ουρανού το χρώμα,
ξέρεις στ' αλήθεια να κάνεις θεριά
και τους δειλούς ακόμα.

Τι πατριώτες και τι πατριώτισσες
θύματα πέσανε σωρό,
για μια σημαία 'σέροναν
οι Σουλιώτισσες
τον τελευταίο τους χορό.

Άσπρη, γαλάζια, σωστή ζωγραφιά,
σαν τ' ουρανού το χρώμα,
ξέρεις στ' αλήθεια να κάνεις θεριά
και τους δειλούς ακόμα.

Δέσπω, Σουλιώτισσα,
που αντιστάθηκες
στις μαύρες σκέψεις του Αλή,
για μια σημαία τότ' ανατινάχτηκες
κι ούτε το σκέφτηκες πολύ.

Άσπρη, γαλάζια, σωστή ζωγραφιά... (x2)

173. Στη Σημαία μας

Μέσα μας βαθιά για σένα
μια λαχτάρα πάντα ζει,
την πατρίδα συμβολίζεις
και τη λευτεριά μαζί.

Γαλανόλευκη η θωριά σου
και φαντάζεις μες στο νου
σαν το κύμα, σαν το γέλιο
του πελάου και τ' ουρανού. } (x2)

Της τιμής και της ανδρείας
είσ' αστείρευτη πηγή,
του λευκού Σταυρού σου η χάρη
δυναμώνει κι ευλογεί.

Κι όσοι χάνονται για σένα
σπώντας σίδερα βαριά
ξεψυχούν και τραγουδάνε
«Χαίρε, ω χაίρε, Ελευθεριά!» } (x2)

174. Πήραμε τ' Αργυρόκαστρο

Ποτάμι τρέχει ο Λαός
στους στολισμένους δρόμους
στα μάτια του οργή και φως
ανάπηροι στους ώμους

Πήραμε τ' Αργυρόκαστρο
και πάμε... και πάμε
και πάμε παραπέρα
Τύραννοι δε γλιτώνετε
Αέρα... αέρα, Αέρα!

Η μάνα κλαίει στη γωνιά
κι η κόρη στο μπαλκόνι
το δίκιο για τη λευτεριά
σαν πέλαγο φουσκώνει

Πήραμε τ' Αργυρόκαστρο
και πάμε... και πάμε
και πάμε παραπέρα
Τύραννοι δε γλιτώνετε
Αέρα... αέρα, Αέρα!

175. Η Ελλάδα ποτέ δεν πεθαίνει

Των εχθρών τα φουσάτα περάσαν
σαν το Λίβια που καίει τα σπαρτά
με κανόνια τις πόλεις χαλάσαν
μας ανάψαν φωτιές στα χωριά

Μα οι εχθροί μας
πια τώρα σκορπίσαν
και ξανάρθε για μας λευτεριά,
για να φτιάξουμε τα όσα γκρεμίσαν
ας κοιτάξουμε τώρα μπροστά

Η Ελλάδα ποτέ δεν πεθαίνει
δεν τη σκιάζει φοβέρα καμιά
μόνο λίγο καιρό ξαποσταίνει
και ξανά προς τη δόξα τραβά
(τραβά, τραβά)
και ξανά προς τη δόξα τραβά

Νέα δύναμη το έθνος θα πάρει
σαν και πριν να βαδίσουμε εμπρός
κι ο καινούργιος στρατός με καμάρι
θα σταθεί των συνόρων φρουρός

Όλη ορθή μες στον ήλιο προβάλει
και ψηλά το κεφάλι κρατεί
μια πατρίδα πολύ πιο μεγάλη,
μια πατρίδα πολύ πιο τρανή

Η Ελλάδα ποτέ δεν πεθαίνει...

**176. Θα πάρω μια ανηφοριά
Ευαγόρας Παλληκαρίδης**

Θα πάρω μιαν ανηφοριά,
Θα πάρω μονοπάτια,
να βρω τα σκαλοπάτια,
που παν στη Λευτεριά.

Θ' αφήσω αδέρφια συγγενείς,
την μάνα, τον πατέρα,
μεσ' τα λαγκάδια πέρα,
και στις βουνοπλαγιές.

Ψάχνοντας για τη λευτεριά,
θα 'χω παρέα μόνη,
κατάλευκο το χιόνι,
βουνά και ρεματιές.

Τώρα κι αν είναι χειμωνιά,
θα 'ρθει το καλοκαίρι,
τη λευτεριά να φέρει,
σε πόλεις και χωριά.

Θα πάρω μιαν ανηφοριά,
θα πάρω μονοπάτια,
να βρω τα σκαλοπάτια,
που παν' στη Λευτεριά.

Τα σκαλοπάτια θ' ανεβώ,
θα μπω σ' ένα παλάτι,
το ξέρω θα 'ν' απάτη,
δεν θά 'ναι αληθινό.

Μες το παλάτι θα γυρνώ,
ώσπου να βρω το θρόνο,
βασιλίτσα μια μόνο,
να κάθεται σ' αυτόν.

Κόρη πανώρια θα της πω,
άνοιξε τα φτερά σου,
και πάρε με κοντά σου,
μονάχα αυτό ζητώ.

Γεια σας παλιοί συμμαθηταί!
Τα τελευταία λόγια
τα γράφω σήμερα για σας.
Κι όποιος θελήσει για να βρει
έναν χαμένο αδελφό,
έναν παλιό του φίλο,

Ας πάρει μιαν ανηφοριά,
ας πάρει μονοπάτια,
να βρει τα σκαλοπάτια,
που παν στη Λευτεριά.

177. 1η Απριλίου

Ήταν πρώτη Απριλίου
της ΕΟΚΑ η αρχή
που ακούστηκε στην Κύπρο
η φωνή του Διγενή

Και στον ήχο της φωνής του
έτρεξε η λεβεντιά
για να δώσουνε τη μάχη
εις της Κύπρου τα βουνά

Μάρκος Δράκος και Πατάτσος
Ζάκος και Καραολής
δώσανε με τόσους άλλους
τη νεανική ζωή

Μα απ' όλους τους λεβέντες
πιο τρανός πιο δυνατός
ήτανε ο Αυξεντίου
της ΕΟΚΑ υπαρχηγός

Με το αίμα των ηρώων
Και με γράμματα χρυσά
Θε να γράψουμε σελίδες
της γλυκιάς μας λευτεριά

Δεν μπορεί κανένας τόπος
να μην ελευθερωθεί
όταν κάθε παλικάρι
τρέχει να θυσιαστεί

178. Ε.Ο. ΜΩΡΕ Ε.Ο.Κ.Α

Ε.Ο.- μωρέ Ε.Ο.Κ.Α
όλα τα παιδιά.
Ε.Ο.Κ.Α. όλα τα παιδιά
της Κύπρου οι λεβέντες.

Όλοι μωρέ όλοι
τ' αποφασίσαμε.
Όλοι τ' αποφασίσαμε
για να ξεσκαλωθούμε.

Ε.Ο.- μωρέ Ε.Ο.Κ.Α.
Π.Ε.Κ.Α. και Α.Ν.Ε.
Ε.Ο.Κ.Α Π.Ε.Κ.Α και Α.Ν.Ε.
οι τρεις οι αδελφάδες.

Τις φλό- μωρέ τις φλόγες
της ελευθεριάς.
Τις φλόγες της ελευθεριάς
κρατούμε σαν λαμπάδες.

Με προ- μωρέ με προσταγή
του Διγενή.
Με προσταγή του Διγενή
και ευχή του Μακαρίου.

Η Κύ- μωρέ η Κύπρος
θα λευτερωθεί.
Η Κύπρος θα λευτερωθεί
με θέλημα Κυρίου.

179. Καρτερούμεν μέραν νύχτα

Καρτερούμεν μέραν νύχταν
να φυσήσει ένας αέρας
στον τον τόπον πο `ν καμένος
τζι' εν θωρεί ποτέ δροσιάν

Για να φέξει καρτερούμεν
το φως τζιήνης της μέρας
πο `ν να φέρει στον καθ' έναν
τζιαι δροσιάν τζαι ποσπασιάν

180. Πατρίδα, ήλιος κι ουρανός

Πατρίδα ήλιος κι ουρανός
και χώμα και λουλούδι
ζεστό φωμί, γλυκό κρασί
και των πουλιών τραγούδι (x2)

Πατρίδα γέλιο του παιδιού
γλυκό φιλί της μάνας
ανάσα μοσχολίβανο
στον ήχο της καμπάνας (x2)

ατρίδα δάκρυ στο γιαλό
μαντήλι στο μουράγιο
του χωρισμού παράπονο
του γυρισμού κουράγιο (x2)

181. Των αθανάτων

Των αθανάτων το κρασί
το 'βρετε σεις και πίνετε
ζωή για σας ο θάνατος
κι αθάνατοι θα μείνετε

182. Της δικαιοσύνης ήλιε νοητέ

Της δικαιοσύνης ήλιε νοητέ
και μυρσίνη συ δοξαστική
μη παρακαλώ σας μη
λησμονάτε τη χώρα μου!

Αετόμορφα έχει τα ψηλά βουνά
στα ηφαίστεια κλήματα σειρά
και τα σπίτια πιο λευκά
στου γλαυκού το γειτόνεμα!

Τα πικρά μου χέρια με τον κεραννό
τα γυρίζω πίσω απ' τον καιρό
τους παλιούς μου φίλους καλώ
με φοβέρες και μ' αίματα!

183. Κύπρος

Κύπρος πάντα αντιστάθηκες
σε κάθε κατακτητή
με αυτοθυσία κράτησες
την ελληνική ψυχή

Όσοι βάρβαροι σε πάτησαν
σε βασάνισαν σκληρά
και τα χώματά σου πότισαν
αίματα μαρτυρικά (x2)

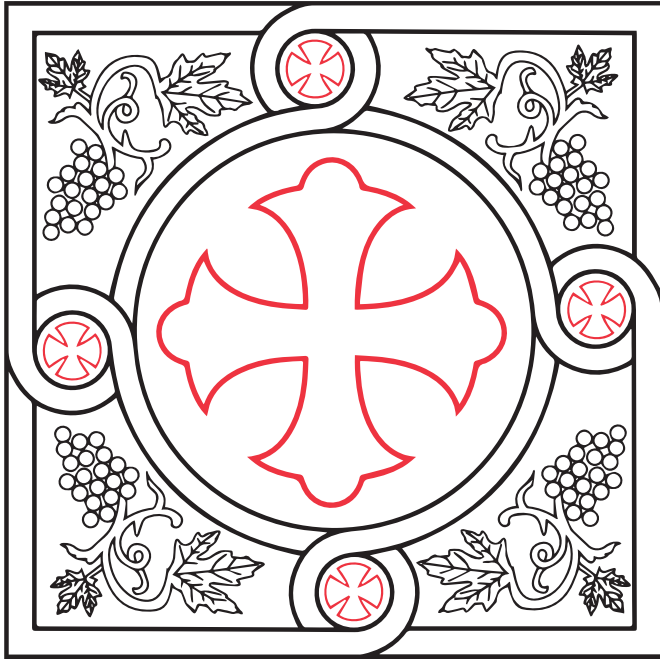
Σε χωρίσανε στα δυο
διώξαν ό,τι ελληνικό

Μόρφου, Αμμόχωστος, Κερύνεια
λιώνουν κάτω απ το ζυγό (x2)

Πανέμορφη, γαλάζια θάλασσα
καταπράσινα, περήφανα βουνά
η γη η αρχαία, εκκλησιές, χωριά
ζουν προσμένοντας να 'ρθει

ΛΕΥΤΕΡΙΑ (x2)

Η Εκκλησία γνωρίζοντας την δυναμική που έχει η μουσική την υιοθέτησε στη λειτουργική της ζωή, αλλά και τη συνιστά στην προσωπική ζωή του πιστού. Οι άγιοι μας κατά καιρούς έγραψαν υπέροχους ύμνους οι οποίοι ξεπερνούν οτιδήποτε έχει γραφεί ακόμα και σήμερα. Αυτό γιατί ήταν όχι μόνο καλοί γνώστες της μουσικής αλλά είχαν παράλληλα και το φωτισμό του Αγίου Πνεύματος.

Στη μέριμνά μας για την κατήχηση και για τα κατηχητικά τα οποία μεγάλωσαν γενεές και έδωσαν το ορθόδοξο στίγμα και ήθος εκδίδουμε και το παρόν βιβλιαράκι. Δεν είναι κάτι νέο απλά είναι μια εκλογή ύμνων της Εκκλησίας και Χριστιανικών και πατριωτικών τραγουδιών, που μπορούν να συμπληρώσουν και βοηθήσουν το μάθημα του κατηχητικού.

